

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.
Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Numer popołudniowy wychodzi z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

rocznie:		półrocznie:		kwartalnie:		miesięcznie:	
24 korony		12 korony		6 korony		2 korony	
W miejscu	32	16	8	4	2	1	1
W Ausso-Wegreich:	32	16	8	4	2	1	1
z jednorazową przesyłką poczt.	32	16	8	4	2	1	1
z dwurazową	36	18	9	4	2	1	1
W Państwie Niemieckim	36	18	9	4	2	1	1
W innych państwach	48	24	12	6	3	1	1

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przysyła się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.
Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484
Rekopisów nadsyłanych Redakcyi nie zwraca.
We Lwowie sprzedaż numerów po 12 bl.: w Biurze dzienników A. Oleszowskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Płohi, ulica Karła Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:
zamiejscowi: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejsce: w administracji „Nowej Reformy“ — Główna trafik w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Sławowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Szklarska. — Handel Kretschmera, ul. Szewska — Handel J. Ekiera, ul. Karmelicka 18.

Zamiejscowa prenumerata i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: We Lwowie Biuro dzienników: J. J. Płohi, ul. Karła Ludwika 11, S. Sokółowski, Pałac Hausmana 9. — W Przemyślu Hesseles. — W Jarosławiu A. Amster. — W Wiedniu: Hermann Goldschmidt (sprzedaż pojedynczych numerów), I. Wolzelle 6. — M. Dukes Nachf., Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wroclawiu). — A. Appelk. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalk (Wolzele). — W Paryżu Société Matuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 30 h., za każdy następny raz po 10 h. — **Nadane** stane po 60 h od wiersza za każdy raz. — **Głosy publiczne** po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, akomplikowany pierwszy raz 40 h, następny po 10 h od wiersza. — **Załączniki** do „N. Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów

W rocznicę Grunwaldu.

Oczy całej Polski zwrócić się 15 lipca ku owemu zakątkowi w regencyi Prus wschodnich, gdzie leży wieś Grunwald, pamiętna po wszystkie czasy w dziejach narodu naszego. Tam w dniu 15 lipca 1410 roku rozegrała się owa „wielka wojna“, która rozstrzygnęła o losie Korony polskiej i Litwy, tam złamana została ponura potęga Krzyżaków, tam, wedle wyrażenia poety, „Bóg kierował mieczem sprawiedliwego“. Krzyżacy stanęli do walki, mając zacienne chorągwie z Frankonii i Westfalii, Austrii i Szwajcarii, z krajów nadreńskich, Brandenburskiej, Miśni, ze znanego Śląska, a nawet z Czech i Moraw. Nasz Władysław Jagiełło wyprowadził wojsko z ziem Korony polskiej, Rusi halickiej i Podola, tudzież chorągwie litewskie pod wodzą Witolda. Po wysłuchaniu mszy św. Jagiełło zaczął wydawać dyspozycje do walki, a w kilka godzin później szły polskie niezmierzonym chodem zainstnowały pieśń wojenną: „Boga rodzica“.

Stary się dwie potęgi. Krzyżacy wyparli hufce litewskie i śląskie już zaczęli pieśń tryumfalną „Christ ist erstanden“, pieśń, która w ustach ich była bluźnierstwem. Ale stali hufce polskie, jakby wrosłe w ziemię, powróciły oddziały litewskie i rychło szala zwycięstwa zaczęła się przechylać na naszą stronę. O zachodzie słońca zasnęły ziemie zniszczone prawie do szczytności szczyt krzyżackie. a zachód słońca stał się symbolem skruszonej potęgi tego zakonu, który, pod płaszczykiem szerzenia chrześcijaństwa, uprawiał pospolicie rozbój.

Niestety hydra krzyżacka nie została starta z oblicza ziemi i pelzając u stóp zwycięzcy, wzrastała powoli w siły. Wiemy z historii, w jaki sposób spadek po Krzyżakach objęli Prusacy i jak ci hołdownicy Polski, pełni pokory i ukrytej zdrady, zdołali z biegiem wieków wyrósł na pierwszorzędne mocarstwo. Nasza wina, wielka, dotąd jeszcze niepokutowana wina, że brandenburscy hołdownicy Polski są dzisiaj naszymi panami, którzy wobec nas depcą bezwzględnie wszelkie prawa boskie i ludzkie. Ale dzieje narodów, mimo wszelkich pozorów, nie są i nie mogą być tryumfem nieprawości, to też rocznicę bitwy pod Grunwaldem każdego roku wspominamy ku pokrzepieniu sił i umocnieniu wiary w przyszłość.

Prusacy nie cofają się wobec nas przed niczem. Wszak powstał niedawno w głowach tego zbiorowiska państwowego, ale nie narodowego, pomysł przymusowego wywłaszczenia z ziemi większych właścicieli polskich. Pomysł upadł dzięki „patriotycznemu“ protestowi niemieckich właścicieli ziemi, którzy mając dobrą na sprzedaż, obawiali się obniżenia cen ich ziemi. Ale sprawa ta wylania się znowu w innej postaci, gdyż system pruski w robocie eksterminacyjnej jest niedościgniony. Gdyby jednakże i ten cios miał spaść na nas, to pozostaje nam lud, jako opoka polskość, ostoja myśli narodowej, niezwalczony szermierz wolności. Pozostać mieszczaństwo, pracowicie, rządne, inteligentne, pionier postępu, a zarazem obrońca tradycji.

A już liczyć możemy bezwarunkowo na dźwignię polską. Zaiste w dziejach ucisku narodowego nie znamy podobnego przykładu, ażeby nieletnia dźwignia polska tak długo o pacierz polski i o polską naukę religij walczyła z władzami szkolnymi, a nawet z policją i żandarmerją. I w martyrologii narodu naszego karta poznańskiej dźwigni będzie chyba na zawsze

przykładem wzruszającego nad wszelki wyraz bohaterstwa, godnego dawnych wieków chrześcijaństwa. — I hołd, składany tej dźwigni na wiecach i zgromadzeniach w naszej dzielnicy, jest równocześnie hołdem dla tych ogólnoludzkich ideałów, które dzisiaj niestety znajdują się w ogólnej poniewierze.

Ala na tych wielkich ciosach nie poprzestają Prusacy. Oni są owa żyjąca maszyna, która codziennie, bez ustanku, swoimi trybami wdziera się w nasze publiczne i domowe nawet życie, psując nieraz w zarodku rozpoczętą pracę. I czy to jest „Sokół“, czy „Straż“, czy teatr polski w Poznaniu, czy przedstawienie amatorskie, czy obraz w lokalu publicznym, albo w prywatnym domu, czy godło narodowe, czy książka — wszystko to wietrzy i widać politycy pruski, starając się dostać w swoje ręce. Maczuga i szpilka — oto broń Prusaków wobec nas.

Czujemy i jedną i drugą, ciosy i klucza. Ile razy jednakże ziomków naszych w zabiorze pruskim spotka taki cios, lub uklucie, niechaj krzepi ich wspomnienie Grunwaldu. Niechaj także pewni będą, że zbliża się Grunwald moralny dla potomków krzyżactwa. Odrzuciła się od nich Europa cała, chociaż oni zawsze chytrzy i gotowi do podłażenia, gdy przeskoczy nie można, starając się pochiebstwem zdobyć przyjaciół. Płniona to dotąd praca i da Bóg płonną pozostanie. A my idąc w dobrą naszą sprawę idźmy dalej tą samą drogą, która nas wiedzie do celu, do wolności ojczyzny.

Sytuacja w Rosyi.

Wszystkie objawy życia politycznego w Rosyi świadczą o tem, że ostatnie miesiące i tygodnie przyniosły wyraźny zwrot na prawo nie tylko w sposobie mniej lub więcej politycznego myślenia różnych partii, ale nawet w ich najgłębszych, najczęściej zupełnie nieświadomych instynktach.

Zwrot ten, który dawno już skonstatowano u wszystkich partii liberalnych i konstytucyjnych mieszczańskich, daje się w ostatnich czasach zauważyć także u stronnictw skrajnych, które, aczkolwiek mierzone miarą europejską, nie przestają stanowić skrajnej lewicy stronnictw opozycyjnych i socjalistycznych, — te jednak, ze względu na stosunki specjalnie rosyjskie, można uważać za przesunięte na prawo. Już ten sam fakt, że myśl bojkotu nowej Dumy, chociaż tuż po zamachu stanu zaświatała na chwilę, ale natychmiast zgasła, nie znalazłszy w masach rewolucyjnie opozycyjnych odzwierciedlenia, świadczy o tem, że ten prąd „ku prawicy“ także i przez nie przepływa.

Zresztą nowa ordynacja wyborcza jest, jak wiadomo, tego rodzaju, że kwestya, czy różniomni socjaliści będą lub nie będą bojkowali trzecią Dumę, ma znaczenie praktyczne minimalne, ponieważ nawet przy największych wysiłkach zdołają oni wprowadzić do niej tylko znikającą drobną ilość swych kandydatów.

Az do tego punktu sytuacji, stworzona przez czerwcowy zamach stanu, jest jasna, i nie naradza politykom rosyjskim żadnych zawiłych problemów. Stronnictwa skrajnie opozycyjne: trudnicy, socjal-rewolucyjniści i socjal-demokraci, zostali z obiegu parlamentarnego tak do brzo, jak zupełnie wycofani.

Pozostaje do zrozumienia i ocenienia rola liberalnych stronnictw mieszczańskich, a przede wszystkim kadetów, pokojowych odnowieńców i październikowców. Wszyscy oni w rozmaitym

stopniu nasycenia reprezentują ideę konstytucyjną, która w trzeciej Dumie właśnie ma być poddana ostatecznej próbie ogniowej po tym eksperymencie, który z jej siłą zrobiono dnia 16 czerwca b. r.

Wszystkie te stronnictwa przesunęły się — jak się rzekło — na prawo, ale nie wszystkie w jednakowym stopniu. Październikowcy zaawansowali się w tym kierunku już dawno tak bardzo, że nazwa ich przestała odpowiadać treści. I to właśnie stanowi najważniejszą trudność w ocenie dzisiejszej sytuacji.

Związek 30 października powstał, jako partya bogatego mieszczaństwa — różnorodnej plutokracji, która spragniona swobód konstytucyjnych, jako zasadniczego warunku swego rozwoju, stanęła na gruncie manifestu październikowego z dnia 30 października 1905 r. Od tej daty upłynęło jednak 20 miesięcy, w których treść manifestu konstytucyjnego wywierała niemal zupełnie jak tani i na przedzie słabrykowane perfumy, a z nią razem zmieniła się także natura Związku 30 października, który okazał się koncepcją tak płynną i na wpływy z prawej strony nieodporną, jak sam historyczny manifest.

Rzecz jasna, że dla partii, opierającej się na tym dokumencie, jako na programie swoim, zasadnicza, esencjonalna kwestya jest sposób interpretacji owego programu. Otoż pod względem tej interpretacji właśnie Związek poszedł za rządem Stołypina tak daleko, że właściwie zaprzeczył siebie samego, aprobując w swoim czasie wprowadzenie sądów polowych, a obecnie uznając dokonany w myśl i na zasadzie idei samowładztwa cara, zamach stanu za „smutną konieczność państwową“.

Kadeci, których działalność polityczna rozgrywała się dotąd na szerszej widowni, mogą w przeciwstawieniu do październikowców nie bez słuszności powiedzieć, że z pierwotnego swego, w czasach wysokich uniesień poczętego programu, nie nie umieli, a zmienili tylko metody taktyczne z wielce wojowniczych w pierwszej Dumie, gdzie były one szturmem, na bardziej spokojne w drugiej, gdzie z początku nazywały się systematycznym „oblegianiem“ rządu, pod koniec zaś przystosowały się w błagania i skłonności do ustępstw wprost zadziwiająca. Okazało się jednak, że nie roniąc się z programu opozycyjnego i postępowego, można w samem przystosowywaniu taktyki zejść aż do gotowości wydania posłów w ręce rządu, z jaką oświadczyli się kadeci w słynnej komisji o nietykalności poselskiej, i że można dostrzec aż do wysłania deputaty błagalnej do Stołypina, która pod przewożstwem Maklakowa, jeszcze na godzinę przed ogłoszeniem ukazu o rozwiązaniu Dumy, udała się do premiera na wyspę Aptekarską, aby go prosić o łaskę dla Dumy.

Takimi tradycjami i antecedenjami obciążone — mają obecnie oba te stronnictwa wziąć na siebie ciężki obowiązek obrony idei konstytucjonalizmu w trzeciej Dumie przed atakami różnolennych reakcyjistów, którym nowa ordynacja wyborcza z góry zabezpieczyła większość.

Obrona tej idei, aczkolwiek ciężka, nie jest jednak beznadziejną nawet na gruncie trzeciej zreformowanej Dumy. Nie należy bowiem zapominać, że liberalizm tkwi bardzo głęboko w szerokich warstwach mieszczaństwa i ziemiaństwa rosyjskiego. A jeżeli w ostatnich czasach blask jego przysiał nieco, to tylko dzięki kontrastowi, w jakim znalazł się on do hałaśliwych szaleństw partii skrajnych. W chwili jednak, kiedy

Z krytyki literackiej.

(Od romantyków do Kasprowicza. Studya literackie Zygmunta Wasilewskiego. Towarzystwo wydawnicze. Lwów 1907.)

P. Zygmunt Wasilewski, jako krytyk, był zagadkową postacią. W studiach jego brakowało tonu, któryby doprowadzał wszystko to, co w duszy krytyka przewalało lub burzyło, przedostawały się do wiadomości publicznej niecałkowicie i jakby urwane. Zawsze przemawiała jego indywidualność szersze, śmiało i często bardzo oryginalnie, a jednak nie można było oprzeć się wrażeniu, że ze spokojnem, rzeczowem dowodzeniem, za tą odbudową psychiki twórców, o których mówił, za temi nagłymi przeskokami od przedmiotu studyów do dygresyj filozoficznych — kryło się coś więcej jeszcze, czego nie wyrażono i nie wyjaśniono całkowicie.

Czytelnik wrażliwy mógł zgadzać się na wywody pisarza lub nie, mógł z nim sympatyzować lub je atakować, zawsze jednak pozostawało mu jeszcze wrażenie, że krytyk wymykał mu się z pod ścisłej analizy, i że w jego wyrażeniach i sądach znajdują się wydłużone linie myśli, biegnących w dal, nie dość skrytyzowanych, aby je można było dokładnie rozebrać, dość jednak wyraźnych, aby zwrócić na nie uwagę.

Tom ostatni studyów p. Z. Wasilewskiego, wydany pod tytułem „Od romantyków do Kasprowicza“ rozwiązuje zagadkę.

Oprócz całego szeregu dobrych lub wyborzych szkiców jest tu świetna, głęboko pomyślana i z wielką intuicyą wykonana sylweta duchowa Jana Kasprowicza, w której rozprzecznie gdzieś środkiem krytyczne pisarza, jego

poglądy i estetyczna wrażliwość, a przedewszystkiem rzadka i nadzwyczaj subtelna zdolność zanurzania się w otchłanie głębin metafizycznych — jednoczą się i występują niezwykle wypadku.

Tu, w tym portrecie, widać, że krytyk, rozkochany w swym przedmiocie, oddał się swej pracy całą duszą i z całą rozkoszą, i że dopiero obując myślą z tem, co go wzruszyło do głębi, skupił całą moc wystrzonego intelektu. uczucia i ogromnej przenikliwości. Tu też stał się jasnym, rozmownym, ścisłym w symetrycznej budowie właściwości i dróg ducha twórcę, co również w analizie przyczyn, podstaw i przemian jego psychicznych. Dzięki temu możemy mówić o jego własnej, krytycznej indywidualności.

P. Wasilewski nie przystępuje nigdy do oceny artysty, jak do człowieka literatury, który mniej lub świetniej gra na swojej lutni, budząc wrażenia estetyczne lub filozoficzne, lecz ujmuje go zawsze jako zjawisko socjologiczne w życiu codziennem, a na tle horyzontów rozległych ducha, jako emanację cząstkową podnoszącego się coraz wyżej pod pokrywą nieświadomości ognia prometeicznych żądz, prometeicznej wszechmilości i wszechwspólnoty. Jest to tem samem analiza o perspektywie niesłychanie wydłużonej w głąb, skutkiem czego przedmiot analizy, mniej nasycony pierwiastkami nieśmiertelnie pięknymi, nieśmiertelnie prawdziwymi i czystymi, maleje i blade.

Bo taka jest właściwość wzroku ducha, jak i wzroku ciała, że oglądany przez nie przedmiot poróżdż kamienią szańca lub na tle wyrafinowanych gustów może wydawać się ogromem i bożyszczem, ale rzucony na ekran rozpiętego nieboskłonu i wiekistych głębin psychicznych, traci kolory i maleje kształtem, a nawet zupełnie przepada, jeśli nie był stworzony w pierśiach twórcy dla tych właśnie przestrzeni.

nia, tam słowa gorącej podziękii, tu przedmiotowość, ścisły, spokojny, czasem zaniedbany styl, tam podmiotowość i język, błyskający pięknymi zwrotami i mocnymi metaforami, tu wyrozumiałość, tam uwielbienie.

Dość przeczytać „Spór o Słowackiego“ i „Z niwy dramatycznej“, „Artyści w niegłębokościach“, „Adolla Dygasińskiego“ i „Liryzm Kasprowicza“, aby się o tem przekonać. Umilowanie przedmiotu rozstrzyga, jak o nim krytyk pisać będzie.

Ze wszystkich studyów, zawartych w omawianym tomie, na czoło wysunęły się, jak to już wspominałem, prace p. t. „Liryzm Kasprowicza“. Od liryku „Z chłopskiego zagonu“ do „Salve Regina“ przeskok olbrzymi — całe światy ducha i cierpienia. Ujęcie w pewną syntezę pozornie rozbieżnych cech indywidualności poety, zogniskowanie w jednej soczewce wszystkich promieni jasnych i ciemnych tak, aby wyrósł w naszych oczach cień ogromny twórczego ducha — to zadanie nielada. P. Wasilewski powiódł się przeprowadzić analizę pierwiastkowych wrzesań i wnikiwie poety w głąb wszechistnienia i ustalić ich rodowód.

Tale za falami podływają pod próg świadomości ludzkiej od stron oceanu „Nieznane“ i potracają o duszę. Im ona wrażliwsza, im wyższe zajmuje miejsce w hierarchii uduchowionych i zasłuchanych, tem ta rytmika uderzeń staje się wyraźniejszą i w tem mocniejszych refleksach objawia się już jako świadomy, choć poczęt w nieświadomości twór. Będzie to bądź słowna malarska, bądź idea filozoficzna, bądź tekstowa muzyczna lub poetyczne uniesienie.

W twórczości Kasprowicza wyczułenie i zasłuchanie się w tę właśnie rytmikę fal „Niepoznawalnego“ występuje w miarę dojrzałości artystycznej coraz silniej i coraz szerzej. Powstają u niego koncepcje poetyczne, w których blask wyrzynających się poza widnokrąg świadomości

mości błyskawic wybucha nieraz z niesłychaną siłą.

Jakimi szlakami płynęła jego twórcza wyobraźnia, gdzie tkwi jej punkt zaczepienia, dlaczego po umiesieniu i zachwycie zapada w przeobrażenie i trwogę — to wszystko odezwać krytyk z wielką przenikliwością i umiał filozoficznie uzasadnić. Postać poety wyrasta z pod jego pióra w jakichś olbrzymich, gigantycznych kształtach — i przynajmniej szczerze, że, o ile to dotyczy stron ideowych, w kształtach prawdziwych.

Kasprowicz znany jest tylko jednostkom. Dla ogółu w tem właśnie, w czym jest najbardziej genialny, jest on obcy. Muzyka słów jego uderza w tłumy, ale ich treść pozostaje nieznana. Bo wizję jego, jego cierpienia, jego krzyk i jego moc, opierają się o tragiczne losy myśli ludzkiej, która od wieków staje do boju na bezkrawędziach, ale przeraźliwych polach absolutu i pada w proch po każdym wysiłku, aby znów odrodzona w nowych pokoleniach, wyciągać ręce tytanów po progi Olimpu.

P. Wasilewski, budując w silnych zarysach psychikę twórcy poety, uważa go za czysty, nieskazany typ poety kosmicznego. Pod wielu względami określenie to jest fałszywe. Są jednak naleciałości w twórczości Kasprowicza, których w żaden sposób nie można uważać za szczęśliwe w zestawieniu z ogromem jego myśli, usiłujących objąć wszechbyty.

Kasprowicz poszedł za prądem „feminofobów“, który to prąd rozlał się szerokim pasem w twórczości europejskiej, w dziełach Wedekindów, Przychybskich i t. d. Kobieta dla niego, jak i dla tamtych, jest tworem, rodzącym miłośnych grzech, jest siedliskiem ponęty i uciech zmysłowych, które czyhają na kroki wolnego ducha, aby go ściągnąć w błoto. Dalej w całokształcie pojęć filozoficznych o świecie występuje u Kasprowicza stary, banalny motyw pierwszego

gumińskiej uczesza 79 prc. dzieci polskich, 18 prc. niemieckich, a 3 prc. czeskich. A więc dzieci polskie, stanowiące tak przeważającą liczbę w szkole, wydane zostały pod nóż germanizacji. Oburzona takim postępowaniem ludność polska wniesie przeciw temu barbarzyńskiemu postępowaniu protest, który wykaże u władz choćby centralnych, całą ohydę czynników tamtejszych, które chcą rozstrzygać o sprawach drugiej narodowości ze stanowiska nienawiści narodowej i pozbawiać ludność polską w szkole jej języka ojczystego.

Jedyną odpowiedzią na zamachy Czechów i Niemców na nasze szkolnictwo narodowe mogą być datki na „Macierz Śląską”, która z pewnością sprostać potrafi swemu zadaniu i zrównoważy wpływ wrogów, zakładając wszędzie szkoły polskie, gdzie tylko tego zajdzie potrzeba. A więc przy każdej sposobności niechaj jak najobficiej napływają datki na zakładanie nowych szkół polskich na Śląsku do rąk „Macierzy szkolnej” dla Ks. Cieszyńskiego. S. m.

O język parlamentarny.

(Korespondencja „N. Reformy”).

Wiedeń, 12 lipca.

Krótką, pierwszą parlamentarną sesją w Austrii przeszła już przez punkt kulminacyjny i najgorętszy. Rząd wreszcie doprowadził do porozumienia z Czechami w sprawie języka parlamentarnego. Ma to być tylko prowizorium na czas obecnej sesji, po czym rozpoczyna się nowe targi, ale i to prowizorium jest już wielkim dla rządu sukcesem. Ono przedłuża mu żywot... do jesieni, a w tak ciężkich czasach i tych kilka miesięcy ministerialnego żywota nie jest rzeczą do pogardzenia.

Czy Czesi są równie zadowoleni, jak rząd, można wątpić. Niby to dostali coś, a właściwie nie dostali nic. Bo w rezultacie, gdy ścisną w dłoni swoją zdobycz językową, zostanie w niej więcej warunkowych przyrzeczeń, niż praw istotnych. Przypatrzmy się bowiem tej kwestii języka parlamentarnego nieco bliżej.

Przedewszystkiem, jak wyglądała ta kwestia dotychczas? Otóż każdemu posłowi przysługiwało prawo zgłaszania w Izbie interpelacji i wniosków w swoim ojczystym języku. — Tylko gdy interpelacja lub wniosek zredagowany był po niemiecku, to włączany był do urzędowego, stenograficznego protokołu z posiedzenia Izby. Jeżeli zaś zredagowano je po polsku lub po czesku, to były one jedynie „załączone” w tym języku do protokołu, ale w skład protokołu wchodziły jedynie w niemieckim tłumaczeniu. Mimo to jednak wnioski te i interpelacje, aczkolwiek nie były zgłoszone w języku niemieckim, obowiązywały rząd, którego przedstawiciele reagowali na nie i dawali nieraz wyczerpujące odpowiedzi.

Teraz rząd zrobił Czechom to ustępstwo, że wnioski i interpelacje, zgłaszane w języku niemieckim, włączane będą do stenograficznego protokołu Izby zarówno w oryginalne, jak w tłumaczeniu na język niemiecki.

To jedynie ustępstwo rządu, z którego zresztą i posłowie innych narodowości nie-niemieckich korzystać będą mogli.

Przemawiać w swoim ojczystym języku w pełnej Izbie mógł dotąd każdy poseł. Często też w Izbie rozlegały się dźwięki języka czeskiego, polskiego, chorwackiego i t. p. Atoli tych mów nie spisywano stenografowie, a w protokołach z posiedzeń Izby znaczone je tylko wzmianką „mowca mówi po czesku”, albo „po polsku” i t. p. Czesi żądali obecnie, aby mowy nie-niemieckie spisywane były także stenograficznie i włączane do protokołu Izby. To był skompilowany wniosek. Stronnicwa niemieckie nie chciały spełnić tego żądania, a prasa wiedeńska podniosła okrzyk zgłoszenia „zamaszowi” na język niemiecki. Podnoszone także koszty, połączone z angażowaniem stenografów wszystkich narodowości, reprezentowanych w Izbie.

Atoli jako najważniejszy argument przeciw temu żądaniu wytoczone trudności w kierunku obradami Izby. Jak prezydent Niemiec czuwać będzie nad spełnianiem regulaminu, jeżeli nie będzie rozumieć mowy czeskiej, polskiej lub ruskiej? Po długich, kilkunastu targach omdwiono wreszcie temu żądaniu Czechów i postawiono dotychczasową praktykę, a uczyniono im inne ustępstwo.

W parlamencie, pod nadzorem prezydium Izby, wychodzi półurzędowa „Reichsraths-Correspondenz”. Są to na przedzie, przez upoważnione

do tego przedsiębiorstwo, na podstawie stenograficznego protokołu, redagowane sprawozdania z obrad Izby, do użytku redakcji dzienników, które za dość znaczną opłatą sprawozdania te otrzymują. Co pół godziny, lub co godzinę ukazują się hektografowane arkusze z owymi sprawozdaniami. Sprawozdawca dziennika, siedząc w loży, widzi parlament, ale słyszy niewiele. Dopiero „Reichsraths-Correspondenz” podaje mu w streszczeniu przebieg obrad i prac Izby. Każdy dziennik użytkownik te sprawozdania w sposób sobie dogodny.

Otóż mowy, wygłaszane w języku nie-niemieckim, znaczone także w owej „Reichsraths-Correspondenz” stereotypową wzmianką „mowca mówi po czesku” lub „po polsku” i t. p. Skutkiem tego prasa z tego źródła nie mogła się dowiedzieć, co mówił ow Czech lub Polak. Tutaj tedy przyszedł prezydent Czechom ustępstwo na tem polegające, że z mów, po czesku wygłaszanych, podawana także będzie treść w sprawozdaniach owej „Reichsraths-Correspondenz”. W tym celu mowca czeski zapowiedzieć ma na początku posiedzenia prezydentowi Izby, że będzie mówił po czesku, a prezydent zawezwie referenta Czecha redaktora z owej „Reichsraths-Correspondenz”, który zredaguje sprawozdanie z jego mowy. Ale jeżeli owego Czecha, czy też Niemca, znającego język czeski, w gmachu parlamentu wówczas nie było, to z mowy czeskiej nie będzie sprawozdawano w „Reichsraths-Correspondenz”. Oto cała zdobycz Czechów w zakresie „języka parlamentarnego”.

Mimo woli zapytać się musimy, dlaczego Koło polskie nie rewidowało także tutaj praw dla mówców polskich? Należało to uczynić, choćby dla zasady. Nie przywiązujemy zbyt wielkiej do tego wagi, ale i lekceważyć tego nie należy. Wprawdzie skończy się zawsze na tem, że mowca, pragnący oddziaływać na całą Izbę i pozyskać ją dla swoich argumentów, mówić będzie po niemiecku, atoli poseł, mający do wyboru: przemawiać w swoim ojczystym języku, albo nie przemawiać wcale, — będzie mógł, wybierając ewentualność pierwszą, także, choćby pośrednio tylko, oddziaływać na opinię Izby... jeżeli jest Czechem. Polak już z tego przywileju nie skorzysta.

Z powodu targów w tej sprawie, rząd odniósł jeszcze jedną korzyść. Mianowicie Czesi nie zabierali dotąd w Izbie głosu, bo po niemiecku mówić nie chcieli, dopóki sprawa języka parlamentarnego nie będzie załatwiona. — Wszystkie rozprawy odbyły się tedy bez nich, — i tylko dzięki temu ukończono już dzisiaj pierwsze czytanie projektu budżetowego.

Gabinet przeżył przy Scytie, — Charybde zostawił sobie na jesień. Czy puści się wówczas na jej flukta, jeśli rzeczą wątpliwą. Prawdopodobnie w jesieni dokonana będzie rekonstrukcja gabinetu w duchu parlamentarnym.

Na przebiegu tej krótkiej sesji, która skończy się najdalej 25 b. m., wystarczy ta sytuacja, jaka dotąd się wytworzyła. Izba ma niemal pewną większość; ona wytrzyma napór tych przedłożeń, które czekają Izbę w tym krótkim czasie. Nie należy więc w tym drugim okresie wyczekiwać jakichś niespodzianek. Czekają one parlament dopiero w sesji jesiennej. (=)

Śługi urzędników.

Z Wiednia piszą nam:

Posł Stwiertnia przy końcu ubiegłej sesji parlamentu zgłosił był w Izbie wniosek o podwyższenie dla urzędników „minimum egzystencji” wolnego od egzekucji na 2400 K, albowiem podług ustawy z r. 1873 to minimum wynosi dla urzędników państwowych 800 złr., a dla urzędników prywatnych nawet tylko 500 złr. rocznie. Dlaczego ustawa czyni różnicę między urzędnikiem prywatnym a urzędnikiem państwowym, niewiadomo. W obecnych zaś warunkach ani jeden ani drugi nie potrafi wyżyć i utrzymać rodziny z dochodu 500 lub 800 złr. rocznie.

To też uwzględniając zmianę stosunków w ciągu ostatnich lat 30 i wzmagać się je ustawicznie drożyzna, co już dowodzi dwukrotnie w tym czasie podwyższenie płac, wniosł był p. Stwiertnia, aby urzędnikom, zmuszonym zaciągać dług, bez względu na to, czy są w służbie prywatnej, czy państwowej, zostawiono roczny dochód 2400 K wolny od zajęcia i aby wydzielono tę kwotę z kondyktu.

Minister sprawiedliwości przedłożył dziś parlamentowi ustawę, która w zupełności przyjmie argumentację posła Stwiertni, jednakże „in

merito” różni się od jego wniosku w tem, że pozostawia różnicę między urzędnikami państwowymi a prywatnymi, a minimum egzystencji o wiele więcej oblicza. Podług przedłożenia rządowego „minimum” to w przyszłości wynosić ma 1900 koron dla państwowych, a 1200 K dla prywatnych urzędników, co stanowczo nie jest wystarczającym i nie pozostaje w stosunku do podróżowania artykułów, potrzebnych do życia.

W motywach, dołączonych do ustawy, rząd uzasadnia to zarządzenie tem, że jeszcze większe podwyższenie minimum, wolnego od kondyktu i egzystencji, utrudniłoby urzędnikom uzyskanie kredytu pod normalnymi warunkami, co jednakże nie jest zupełnie trafnem. Może byłoby odpowiedniej ustanowić inne „minimum” egzystencji dla urzędników niższych, a inne dla wyższych, zależnie od poborów. Przy obradach w komisji znalazł się sposobność poczynienia zmian w projekcie rządowym odpowiednio do życzeń i potrzeb urzędników. W każdym razie pociągałoby to za sobą zażalenie fakt, że minister sprawiedliwości uznał ważność sprawy długów urzędników i przedłożył parlamentowi projekt dotyczącej ustawy. Sz.

Ustawa o pomocnikach handlowych.

Wczoraj przedłożył rząd austriackiej Izbie posłów projekt ustawy o pomocnikach handlowych. Podobnie jak inne ważniejsze projekty ustaw, został i ten projekt przedłożony Radzie państwa jeszcze w ubiegłej sesji, ale nie dojechał się załatwienia. Obecny projekt jest identyczny z zeszczerconym, zawiera jednakże pewne zmiany w myśl życzeń wyrażonych przez dawny parlament.

Nowa ustawa zawiera przedewszystkiem ten doniosły przepis, że wszystkie jej zarządzenia korzystne dla pomocników, mają przymusiować ich ważność, chociażby pracodawca rzekł się ich ważności z pracodawcą. W ten sposób ustawodawca pragnie zapobiec krzywdzeniu pomocników, którzy szukając posady pośród niekorzystnych koniunktur, zechcą się rzec ochronnych przepisów ustawy, n. p. co do płacy podczas choroby, terminu wypowiedzenia i t. p. Z drugiej atoli strony ustawa zawiera także postanowienia, które pracodawców, postępujących po myśli ustawy, zabezpieczają przed nieolejalną konkurencją pracodawców, chcących na tem polu obejść ustawę, mimo jej przymuszonych przepisów. Ustawa ma moc obowiązującą tylko dla pracodawców i pracodawców w tym samym dziale. Postanowienia ustawy cywilnej o kontraktach służbowych zostaną uregulowane przez osobną ustawę. Władze nie będą z urzędu kontrolować wykonywania tej ustawy, lecz strony muszą same występować drogą prawa ze swojami pretensjami. Ustawie ulegają nie tylko właścicieli pomocnicy handlowi, ale także inni wyżsi pracownicy, jak technicy, chemicy i t. p. Natomiast nie odnosi się ona do personelu podrzędnego, jak służba sklepowa, woźnice, tragarze i t. p. Dalej obejmuje ustawa ta przedsiębiorstwa, które podlegają ustawie przemysłowej, tudzież pracowników, zajętych w bankach, kasach oszczędności, towarzystwach zaliczkowych, lombardach, towarzystwach ubezpieczeń i t. p. I tutaj jednakże przepisy nowej ustawy nie odnoszą się do personelu podrzędnego.

Zakres pracy i wysokość wynagrodzenia oznacza kontrakt służbowy, zaś w braku jego miejscowcy zwyczaj. Wolontaryusze znajdują się również pod ochroną ustawy. W niezawinionych wypadkach choroby lub katastrofy pracodawca ma prawo do pobierania płacy, ale nie dłużej niż 6 tygodni. W razie służby wojskowej pracodawca ma prawo pobierać płacę przez 8 tygodni, jeżeli jednakże co najmniej od 6 miesięcy znajduje się w zajęciu u tego samego pracodawcy. Dalej zawiera ustawa przepisy o prowizji dla podróżujących handlowców, stałych sprzedawców i t. d. Przyjmowanie pomników lub gotówki od osób trzecich, jest zabronione.

Jeżeli pracodawca znajduje się w zajęciu co najmniej od sześciu miesięcy bez przerwy, posiada już prawo do płatnego urlopu, co najmniej 10-dniowego. Czasu służby wojskowej lub choroby nie wolno do urlopu wliczać. O ile osobny kontrakt nie zawiera określenia, jak długo ma trwać współpracownictwo, pracodawca przysługuje prawo 6-tygodniowego wypowiedzenia z końcem kalendarzowego kwartału, przyczem drogą umowy termin wypowiedzenia nie może być obniżony poniżej miesiąca i zawsze kończyć się musi z ostatnim dniem miesiąca. Pomocnik po wypowiedzeniu ma celem wysz-

kania sobie posady prawo do wolnego dnia co dwa tygodnie. W razie przedwczesnego wypowiedzenia, lub wystąpienia przysługuje obu stronom prawo do odszkodowania. Ważną jest tak zwana klauzula konkurencyjna, to jest ustawa, że pracodawca po wystąpieniu z pewnego przedsiębiorstwa nie wolno wstąpić do przedsiębiorstwa innego z tej samej dziedziny. Ta klauzula jest dopuszczalna tylko wtedy, jeżeli pracodawca pobiera ponad 3000 kor. płacy i jest samotny, a dalej ma ważność tylko na jeden rok i nie może utrudniać pracodawcy znalezienia posady. Pracodawca obowiązany jest pracodawca dać świadectwo zajęcia. Ustawa ma o-trzymać moc obowiązującą w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Równocześnie wniesioną została ustawa, która podwyższa „minimum” poborów, wolnych od egzekucji. Dotychczas dla prywatnych urzędników wszelkiej kategorii „minimum” wolne od egzekucji na płacę wynosiło 800 złr., obecnie ma wynosić 1900 kor. Przy emeryturach i pensjach wdów dawne minimum w sumie 500 złr. podnosi ustawa na 1200 kor.

Z żoną, czy bez żony?

Oczywiście podróżować, teraz bowiem jest pora wszelkich podróży dla zdrowia, dla wytchnienia i rozrywkę, wreszcie dla zwyczajów. Nie mówimy o małżeństwie z tej nieelicznej sfery, w której prawie namiętnie po ślubie małżonkowie idą sobie każde swoją drogą, jedno do Sasa, drugie do lasa. Pani jedzie sobie na Riwierę, a pan do Paryża, albo dla odmiany ona do San Sebastian, on zaś do Scheveningen. Spotykają się na czas krótki w domu, albo jakim hotelu alpejskim i znowu szukają wrażeń po świecie. Mamy na myśli owe stadła małżeńskie, które przez cały rok przykute są do bruku miejskiego i radeby po wyczerpującej pracy wypocząć chociażby kilka tygodni na świeżem powietrzu. Jeżeli chodzi o wyjazd do kapieli, albo do miejsca leczniczego, to naturalnie z reguły jedzie tylko osoba, potrzebująca poratowania zdrowia, a to z tego powodu, że w podobnych miejscach zawsze pobyt jest stosunkowo kosztowny i wymaga trochę tege rozmaitych specjalnych opłat, jak taksa kapielowa, opłata na muzykę i t. p. Więc ograniczamy się znowu wyłącznie do podróży dla wytchnienia i przyjemności.

Otóż w takich wypadkach mąż otrzymuje urlop, albo sam sobie go daje, o ile na to warunki jego pracy pozwalają, i wybiera się w dalszą lub bliższą podróż. Żona wtedy zawsze prawie pozostaje w domu. Dlaczego? Na to pytanie pewien małżonek dał swojemu przyjacielowi charakterystyczną odpowiedź.

— Jedziesz do Wiednia — rzekł ów przyjaciel. — Czy żonę zabierasz?

— Żonę? — odparł zapytany. — A czy ty jadąc do Okocima zabierasz piwo z sobą?

Podobne rozwiązywanie kwestyj jest wyjątkowe, natomiast mężowie wyjeżdżający w podróż dla przyjemności podają inne powody, dla których „muszą” sami jechać. Sprawą tą porządnie, systematycznie zajęli się naturalnie nasi sąsiedzi Niemcy, a mianowicie Max Bruch w swojej bezpretensjonalnej, ale pożytecznej książeczce p. t. „Jak można tanio podróżować”, tudzież Otto Franke w swoich bardzo dobrych „Obrazach z podróży”. Otóż Franke powiada: „Zabieraj swoją żonę w podróż równie dla siebie samego, jak i dla niej”. A więc Franke we wspólnej podróży upatruje obojną korzyść.

Jeżeli mąż twierdzi, że potrzebuje wytchnienia po ciężkiej nieraz pracy, to żona ma prawo do tego samego twierdzenia. Oboje w równej mierze potrzebują wytchnienia. Niezaprzeczenie mąż musi staczać wielkie walki o byt, ale zato żona ma codzienne, nigdy nieustające, przykre i dokuczliwe troski. Od rana do późnej nocy musi wiede popularnego, niewybrednego, ale trafnego wyrażenia, „ujadać się” z dziećmi, ze służącą, z praczką. Codziennie, zaledwie oczy otworzy, w głowie jej powstają stereotypowe pytania: „Co będę gotować?” „Ba — gotować jak najtaniej, a smacznie i oficie. Coś w rodzaju przelewania z pustego w próżne. A potem jedna pociecha pokazuje podarte trzewiki, druga dziurawe pończochy, trzecia potargana sukienka. Służąca się dąsa, kuchnia dymi zawzięcie, dzieci płaczą chłodem. I tak na zmianę przez cały dzień. A kiedy mają w handlu pośród przyjaciół krzepsić się po trudach dnia, żona, jak tego wymagała Bałucki, przysywa gaziki i tata garderobę. Czyż i ona po takich trudach nie potrzebuje wytchnienia?

Należy także brać z sobą żonę dla względów wyższych. Niech i ona ma pewną strawę duchową, pewne wrażenia artystyczne, a wtedy mąż nie będzie mógł, że żona nie może „wziąć się” do niego. A tego rodzaju skargi są bardzo częste i służą kupca i przyciągać do siebie, i tem, któryby brat bratu na jarmarku kedykolwiek ganił towar i robotę przed kupieciem, połowica zysku jego idzie do skrzyni brackiej, a druga temu bratu, któremu towar zganiono. Wiedzą o tem dobrze Niemcy, a przecie na każdym kroku robotnikom polskiego cechu szkoda, fuszerami i słuwachami ich nazywając. Nie mógł obelgi wytrzymać krowki Rozdymała, gdy z ust piana słowa: fuszer, spadł na Niemca i uderzył go w twarz.

Rozpoczęła się wojna cechu polskiego z całym miastem. Rzecz się toczyła około arkanów prawa. Według ustawy cechowej spory w łonie cechu sądzone być mają. W którymże jednak cechu? Spoliczkowany Niemiec żąda, żeby Rozdymała przed trybunałem cechu niemieckich płatnerzy się zjawił, Rozdymała mówi, że ma go sądzić polski cech. Długie kłótnie i swary, ludzie się kłóci, teraz cechy się swarzą, znieważony oszczerca rzecz konsulom miejskim przedstawił. Wbrew oczywistemu prawu zebrał się sąd ławniczy...

— Gdzie Rozdymała?

— Niemasz Rozdymała.

wyrazem magister i w nomenklaturę polską wszedł wprost z łaciny, nie zaś, jak mylnie sądzi, via Niemcy od słowa: meister. Cechowe przywileje naszych miast nie znają słowa majster, lecz tylko słowo magister; n. p. w rzeszowskich aktach jedynie i wyłącznie znajdujemy słowo magister: „Któryby magister czeladnika na warsztacie uderzył, ten powinien być karany”, „Magistrowie czeladzi wachlony winni doskonale płacić”, „Nie wolno taniom czeladzi stroić, chyba, żeby magister towarzyszowi pozwolił” i t. p.

mężem jako pozór do szukania towarzystwa poza domem. „Bierz także żonę z sobą — pisze Franke — ażebyś ponownie przekonał się, że jest n. j. W codziennem życiu, pośród ciągłych kłopotów, bywa czasem opryskliwa, oteceństwo zmusza ją wprost do tego. Ale niech tylko na krótki czas wyzwole się z jarmaza, zaraz odzyskuje wszystkie zalety... przedślubne. Wybierając się z żoną w podróż, odnosisz wrażenie, jakby podróży posłubnej nawet wtedy, gdy już swizna zaczyna przypieścić włosy. Następuje znowu zbliżenie się, ponowne poznanie, zrozumienie. Żona odzyskuje tolerancję dla błędów męża, on pojmuje nawzajem jej usterki.”

Franke nie pomija również poziomu powodu: wygody męża. Otóż mężczyźni są bardzo często roztargnieni i niepraktyczni w codziennych sprawach. Tysiące drobniaków opłacają na wagę złota, gdy w obecności żony mają je bezpłatnie, albo dzięki zmysłowi praktycznemu kobiet bardzo tanio. A kiedy w podróży coś nie dopiże, przykrość rozdziela się na dwie osoby, albo też przemienia się w wesoty śmiech. Ale najważniejszą rzeczą jest kwestya zdrowia. Z bardzo nielicznymi wyjątkami, każdy mężczyzna podczas podróży dla przyjemności szuka wrażeń, które stanowią dla zdrowia są ujemne i często niszczą dorobek higieniczny całego urlopu. Nie mówimy o jaskrawych nadużyciach, ale o drobnych grzechach przeciwko higienie, które mśszą się często dotkliwie. Tu się wypija kilka kufli piwa lub kilka kieliszków wina nad miarę, tam się nie można wstrzymać od przejadawania żółdka jakimś miejscowym smakołykiem, ówdzie przepędza się za wiele nocnych godzin na zabawie samej przez się wątpliwej — a potem trzeba pokutować i czasem nawet uciekać się do apteki. Obecność żony zapobiega tym beznadziejnym nadużyciom, nie krępią mimo to męża w rozsądnych zabawkach.

Franke twierdzi nawet, że podróż z żoną jest tańszą. Paradoxs — wolają mężowie, a nawet kawalerzy. Sam mogę mieszkać w podręcznym hotelu, stołować się w taniej restauracji, chodzić gdzie piezno, unikać przeróżnych wydatków i pewno opłaty przy zwiedzaniu rozmaitych osobliwości składam tylko za jedną osobę. Otóż Franke przeczy temu w bardzo przeważnej liczbie wypadków. Mąż po hotelowych i restauracyjnych oszczędnościach kosztowne wygody, a czasem i zdrowia, po schowaniu kilkunastu koron z przeróżnych opłat, nagle wydaje na kolację po przedstawieniu teatralnem kilkadziesiąt koron w gronie dawnych, lub nowych, a przypadkowych znajomych. Jest na to wprawdzie pociecha i rozgrzeszenie w słowach: „Od czegoż urlop?” — ale poszły pieniądże, któreby starczyły na zabranie żony. W każdym razie różnica w kosztach jest niewielka i można taki wydatek ponieść dla żony. Ale Franke twierdzi, że gdyby rozpisano ankietę, a mężowie na nią sumiennie odpowiedzieli, toby się okazało, że mąż, który sam podróżuje, z reguły wydaje więcej i to znacznie więcej, niż mąż, odbywający podróż z żoną. I nam również tak się zdaje. Mężulokwie najlepiej o tem wiedzą i na wzór angurów uśmiechają się do siebie.

Prenumeratę tygodniową

zaprowadza Administracja „Nowej Reformy” dla osób, bawiących w miejscowościach kapielowych i klimatycznych. Czas prenumeraty liczy się od niedzieli do niedzieli. Tygodniowa prenumerata wynosi:

W Austro-Węgrzech z dwurazową dzienną przesyłką pocztową 90 h.

W innych państwach Europy . 1 K 20 h.

Za zmianę adresu wogóle dopłaca się 40 hal.

Administracja prosi usilnie P. T. prenumeratorów, aby przy zmianie adresu podawali koniecznie także miejscowość i pocztę, w której dotąd odbierali „Nową Reformę”. Najdogodniejsze zawiadomienie o zmianie adresu jest w tej formie: „Proszę posłać „N. Reformę” nie do N, lecz do X”.

Kronika.

Kraków, 13 lipca.

Zmiana pogody. Nad nami niebo, pokryte chmurami, a po ulicach prawdziwie zimny wiatr unosił tumany pyłu. Pogoda jakby jesienna. Zresztą od kilku już dni obniżała się temperatura stale, nie rokując pomyslnego horoskopu. Powiadamy w takich razach, że w okolicy spadł grad i oziębił powietrze. Otóż grad rzeczywiście oziębił powietrze, ale na czas krótki, tudzież na przestrzeni małej. Natomiast, obecne oziębienie się temperatury jest zbyt długotrwałe i zbyt rozprzestrzenione, ażeby je można przypisać lokalnemu zjawisku gradobicia. I rzeczywiście zmianę atmosferyczną w Galicji przypisać

— Pozew mn doręczono?

— Nie przysłał pozwu. Nie wpłacił nie do domu. Na wrotach jego warsztatu wezwanie przybił.

Wydał wójt zaoznany wyrok: płatnerz Rozdymała na cztery niedziele aresztu w więzy skazany, sto groszy pragskich pobitemu zapłacić ma, półgroszek zaś na ceklarza, który go w więzy więzienną będzie pilnował.

* * *

A gdy w magistracie na Rozdymała orłyte wydają, gdy Płoczywłosa klną, gdy Zwiastkę nierobem i fuszerem rotgisarskim zowią, w domu polskich pustelników radość i wesele. Już od jesienniej jesieni Płoczywłosa ucznia na rotgisarską naukę do warsztatu przysłał, nęcił ten wspaniałym byt, Jan Paprek się zwał, roboty gorąco pilnuje, teraz przemiankiem się stał. Dzie w cechu wielkie święto, przemianek i docel czeladnikiem i towarzyszem sztuki wyzwolone zostaje. A więc przed niedzielą stary Paprek sześć miar pszenicy ze wsi przywiózł, Płoczywłosa item sześć miar pszenicy w śpielnierz odmierzył. Poczem przemianek Paprek młynarzo- wi i piwowarowi zawołanemu, Zwiastce, do nogi się ukłonił, kolana starca ścisnął, żeby mu na święto wywozili piwa nawarzył. Wziął ziarno Zwiastka, przez tydzień piwo gotuje. Pszeniec rozparzył na słodzinę, słód warem zalewa, rozczerzenie czyni, pachnącą brzezkę gotuje. Złot piennące się wrzasko w kufy, w podziemnej odzieni je studzi. Poczem piwo w beczki wla- no. Trzy czterci warki „Paprek w piwnice więzy płatnerskiej schował, beczka w domu pozostała. W warsztacie pierwsze święto, z poludnia już bracia odświętnie ubrani do Płoczywłosa przyszli. (C. d. n.)

grzechu, jako „principium” dalszych walk duchowo-zmysłowych.

Czyż w czystem pojęciu kosmosu może miłość być uważana za synonim zła? Ta najpotężniejsza twórczyni światów i życia? Czyż, zamiast utożsamiać upadek skutkiem miłości z samą miłością, nie należałoby uważać go za następstwo zdegenerowanej woli i chorobliwego przedrażnienia zmysłów? A motyw grzechu pierwszego czy nie jest śmieszna koncepcją filozoficzną, którą człowiek, ogarnięty monistycznym dogmatem, stworzył jako hipotezę równą hipotezie, że słońce obraca się dookoła ziemi, lub że piorun jest mową bogów? To są właśnie czynniki napływowe, które w tych bezspornie tytanicznych porwach twórczych Kasprowicza klną jak fałszywe brylanty.

Tego p. Wasilewski nie uwzględnił; przeciwnie, równomiernie podniósł z innymi, jako objawy prostej, czystej, niezależnej formacji poetyckiej. Ale poza tem, studjum p. Wasilewskiego o Kasprowiczu jest przepiękną pracą. Każda strona mówi tam, że krytyk zżył się z dziełami poety, że pozapałał na nowo wszystkie ognie, które szalały w wyobraźni twórcy i że zdumieniem i miłością rzucił ich widno na zwierciadło obserwacyjne. Wierzymy mu, że „do najczęstszych chwil w życiu zalicza kilka dni wiosny, z książkami Kasprowicza spędzonych” — każde słowo i zdanie mówią o tem wyraźnie i chwalebnie.

Krytyce polskiej przybyło niepospolite dzieło.

Dr Tadeusz Konczyński.

Ludwik Stasiak.

Skamieniałe miasto.

3

ciąg dalszy.

Długie były swary z magistratem i konsulem nim trzech pustelnicy w jeden cech i jedno ciało połączyć się mogli. Choć byli ludźmi różnej kondyty, różnych zajęć, rozmaitego rzemiosła, związali się w jeden cech. Zwał się on cechem polskim*). Rotgiser i płatnerz jedno dzieło czynią, metal topią, platę tną. Abraham Zwiastka, który w rogu miasta warowny młyn miał, mógł być do żelaznego cechu przystać młynarstwo wykonując; ale rękodziela dobrowolnie zaprzestał, młyn Niemcom sprzedał, pieniądze Janowi Płoczywłosowi na oblig pożyczł. Rotgiser Zwiastce wyderkały płaci, za pieniądze jego ojcowski warsztat ludwisarski na nowo wznosi. Pieniądże od Zwiastki zwięzłszy Płoczywłosa sprzedają Niemcowi półtanka ziemi, rotgiserna się dźwiga, chłata korytkami czerwonej dachówki się kryje. W umiarę oddawna majsterzy życie się zaczyna. Płoczywłosowi jak mogą pomagają przyjaciele. Zwiastka, poniechawszy młynarstwa, mężem siwiącym do rotgiserna wstąpił, zrazu przyjacielem warsztatu, widząc mł, wnet jako czeladnik, podmajstrzy się poci, wyderkał i pracą chleb zdobywa. A że Rozdymała fałat ziemi i warsztat za miedzą Płoczy-

*) W wielu miastach polskich wśród cechów rzemieślniczych są „cechy niemieckie”. Naprzykład wśród cechów dawnego Rzeszy ma mamy osobny, narodowy cech niemiecki.

włosa miał, trzech pustelnicy polską wyspą w niemieckim morzu byli.

O lepiej zaprawdę w pustce miasta samotnym siedzieć, niż w tem obcem zbiorowisku żyć. — Dwa światy w jednym otoku murów miejskich były, garstka polska w mrowisku obcych ludzi. Nie łączyło ich nic, rozłączało wszystko. Ale była zrazu cisza. Cisza przeciwników, którzy na siebie krzywym patrzy okiem, tłumia gniew i żal, zaczepki szukając. Powodem do zaczepki był chleb. O chleb ludzie wojny wiedzą, ostatnią przyczyną wszelkich zbrodni jest chleb. Spytaj się, czemu człowiek człowieka okrada, czemu brat morduje brata, a w sednie pytania, na dnie pytania, znajdziesz słowo: chleb. Brak go było, wydłubiony kraj pustką stał, warsztaty nieczynne stały. Krzywym okiem patrzyli głodni Niemcy, że polski cech chleb je. Oni jedzą, a to przecie trzy mieszczańskie fortuny na jednę miskę się składają, dla trzech samotnych ludzi w jednym czaplaku kura się waży, nie dziwota, że w czasach powszechnej biedy, wśród polskich pustelników głód nie było. A więc u głodnych zawiść. Głód rozumuje: tyś syty, boś podle chleb zdobył, moją krzywdą żyjesz. Nienawisć dlatego, który obiad jadł.

Powód pierwszej nienawiści minął. Czezeza powszechna nędza, czasy na lepsze się zmieniły. Gdy nastały spokojne czasy, gdy chłopstwo zbiegłe wracało z puszcz do wsi, gdy w mieście zaczął się ruch, gdy przybyło mieszczaństwu chleba, znowu przyczyną swarów był chleb. Ale nie ten, którego brak, tylko ten, który sytego bodzie. O sprawy cechowe swary. Ustawa cechowa zabrania bratu cechowemu ganić roboty wykonanej przez innego magistra*), odstręczać

*) Wyraz „majster” jest skróconym łacińskim

do wykładania lokali.

Dywany, chodniki, dywaniki,

przed umywalnie.

Cerata

do objania mebli.—serwetki na sto-

ły.— Serwetki na tace.— Fartaszki

damskie i dz ecienne.—Prześcieradła

Zabawki.— Płaszcz gumowe

Austriacki przemysł linoleum i cerat

Kraków, Rynek 110.

naprzeciw kościoła św Wołocha..

trzeba zminom, które zaszyły w zachodnio-północnych Alpach, w całej Bawarii i zachodnich Czechach, gdzie padały obfite deszcze, posuwające się ku wschodowi. W Wiedniu jeszcze w czwartek rano słońce świeciło pogodnie, a około południa termometr wskazywał 28° C, ale już po południu zaczął się zrywać silny wiatr, poprzednik burzy, która później nastąpiła. Pomiędzy godziną 2 a 3 po południu termometr obniżył się o przeszło 8 stopni, a następnie opadał jeszcze powoli. Burza gnała z z szybkością 90 kilometrów na godzinę, a poszczególne uderzenia wiatru dosięgały chyłności 100 kilometrów na godzinę. Z wielu pobliskich okolic nadeszły do Wiednia doniesienia o gradobiciach i urwanach chmur. Doniesło nawiedzony został komitat dedenburski w Węgrzech, gdzie pioruny wzniesły dokoła pożarów i wzięły znaczną liczbę ludzi.

Ta silna zmiana powietrza, posuwająca się ku wschodowi, objęła także Kraków i Galicję. Oby ze względu na rolników nie długo trwała i ustąpiła jak najwcześniej miejsca tak pożądaney pogodzie.

Wiadomości osobiste. Prezydent miasta dr J. Leo wyjeżdża jutro do Lwowa, celem wzięcia udziału w obradach krajowej komisji przemysłowej.

Z teatru. „Stara baśń”, opera Władysława Żeleńskiego, do której libretto według powieści Krasińskiego napisał Aleksander Bandrowski, wystawiano będzie przez artystów lwowskich w naszym teatrze po raz pierwszy we wtorek, następnie we czwartek i sobotę, to jest trzy razy w przyszłym tygodniu. W przedstawieniu tego pięknego dzieła, które już na scenie lwowskiej zyskało znaczne powodzenie, biorą udział panie: Hendrichówna, Kasprowiczowa, Szymanowska, Markówna, pp. Moszczar, Malawski, Ludwicz, Okolski, Paszkowski, Sawicki, Sulikowski, Leyman, Jeliński, Szmidt i inni. Reżyserję prowadzi p. Antoniewicz. Orkiestrę prowadzi kapelmistrz p. Bukawina. Tańce uroczystości „Kupaty”, układ p. Trojanowski. — Bilety na przedstawienia „Starej baśni”, nabywać można w kasie zamówień w handlu F. A. Grigara.

„Wesoła wdówka”, na której dotychczasowych pięciu przedstawieniach teatr był za każdym razem wyprzedany, grana będzie w dalszym ciągu w przyszłym tygodniu cztery razy, a to w poniedziałek, we środę, w piątek i niedzielę.

Z powodu śmierci s. p. Jana Kovatsa, starszego inspektora straży skarbowej, pisać nam ze straż skarbowej. Korpus galicyjskiej straży skarbowej stracił w s. p. Janie Kovatsu jednego z najdzielniejszych szermierzów o polepszeniu bytu straży. Jego nieszczęśliwym zaważdzeniem należało, że ministerstwo skarbu przed blisko 13 laty ustanowiło VIII klasę rangi (starszy komisarz straży skarbowej I kl.). Na dwa dni przed śmiercią został s. p. Kovats zamianowany starszym inspektorem straży skarbowej I klasy który to stopień tylko nierzadnie konceptów dotychczas otrzymał mogli. Wyjątek czyniony przez ministerstwo skarbu dla s. p. Jana Kovatsa utrzymać się musi, przez co znowu ciężko pracująca klasa urzędników zyska wielką zdobycz. W sferach straży skarbowej śmierć s. p. Kovatsa wywołała nieklamany żal.

Ponowne otwarcie drukarni. Zamknięta onegdaj przez władzę mieszczańską przy ulicy św. Filipa drukarnia Władysława Teodorczyka, została dzisiaj, po dopełnieniu wymaganych ustaw formalności, przez komisarza obwodu II, p. Józefa Wiśniewskiego, otwarta i praca w tej drukarni odbywa się w dalszym ciągu.

Pospiech poczty. Piszę nam z miasta: „Pospiech” poczty stanie się niebawem tak stałą i powszechną rubryką w kronice szanowanego pisma, jak osławione swego czasu „kwiatki fiskalne”. Jak najczęstsze jednak publikowanie faktów, wykazujących z niedbalstwem graniczące lekceważenie mieszkańców przez nasze władze i urzędy, okazało się dotychczas interpretacją parlamentarną, najskuteczniejszym środkiem zaradzenia złemu. Z tej zasady wychodząc, wplatam do wianka skarg podnoszonych w ostatnim czasie przeciw zarządom naszej poczty fakt na pozór nieprawdopodobny, niemniej jednak prawdziwy: Oto mieszkający tej części ulicy Ślawkowskiej, która leży między ul. św. Marka a plantami, otrzymują stale pierwszą pocztę między godziną pół do 12, a w pół do 1. Stan taki trwa już od dwóch lat. Komentarze chyba zbędne.

Automaty na dworcu kolejowym. Jeden z czytelników naszych komunikuje nam: Umieszczone w korytarzach dworca kolejowego automaty, służące do wydawania biletów wstępu na peron, zupełnie nie spełniają swego zadania. Mimo wrzucenia należnej kwoty 20 hal., automaty nie wydają biletów i naradzają publiczność na nicemity zawół i strasze. — Byłoby może wskazane, aby władze kolejowe zajęły się tą sprawą i albo usunęły bezużytecznie zabierające więcej skrzynek, albo postarały się o to, aby automaty te funkcjonowały należycie.

Ze sfer adwokackich. Adwokat dr Kazimierz Koziański wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Krakowie. dr Maurycy Goldberg i dr Leon Flecker z siedzibą we Lwowie, dr Michał Nowakowski z siedzibą w Bohorodczanach. dr Samuel Gruder przenosi się z Janowa do Lwowa, a dr Salomon Zell z Tarnowa do Doboszy.

Z Podgórza. (Budowa kościoła. — Z kroniki policyjnej). Budowa kościoła parafialnego w Podgórzu rozpoczęła w r. 1905, postępuje szybko. Sam kościół, t. j. nawa główna i boczna, oraz kaplice, są już ukończone i pokryte dachem obecnie zaś prowadzone są roboty około sklepień, z których dolne są już ukończone, a w najbliższym czasie do prowadzone zostaną do końca roboty około budowy sklepień górnych. Po ukończeniu sklepień rozpoczyna się prace około budowy wieży głównej, która wznosić się będzie na środku kościoła; wieża ta prawdopodobnie przed zimą zostanie ukończona, pokrycie zaś jej blachą miedzianą nastąpić będzie mogło prawdopodobnie dopiero w roku przyszłym. Wieże frontowe ukończone być mają jeszcze tego roku; również przed zimą ustawione zostaną figury, mające zdobić front kościoła. Z tych figur cztery większe, św. Piotra i Pawła oraz św. Stanisława i św. Wojciecha, staną na górnej części frontu. Cztery pozostałe mniejsze, wyobrażające św. Jádwięgę, św. Kuncgundę, św. Jana i św. Kazimierza, ustawione będą tuż nad głównym wejściem do kościoła. Prawdopodobnie także w roku bieżącym ukończą zostanie oszalowanie kościoła, które ma przeprowadzić krakowski zakład witraży G. Żeleńskiego i Sp. Na rok przyszły odłożono zostanie pokrycie wieży, położenie posadzki, wstawienie drzwi, oraz prace około wewnętrznego urządzenia kościoła i wystawienia ołtarzy. Projekt na ołtarz główny wykonał architekt Zubrzycki; będzie on prawdopodobnie zbudowany z kamienia piewskiego. — Nad budową czcna komitet kościelny z wiceprezidentem p. Kaczmarem na czele. — Wobec szeregów przeszkód, jakie zachodziły podczas budowy, kościół nie będzie mógł być ukończony w roku bieżącym, jest jednakowoż pewną rzeczą, że przed nadziejami lata

w roku przyszłym kościół, zupełnie już ukończony, będzie mógł być oddany do użytku wernych, a prawdopodobnie około połowy lipca roku przyszłego nastąpi jego poświęcenie.

Policya tutejsza aresztowała wczoraj niejakiego Piotra Tyłkę, 14-letniego wyrostka, małoletniego przestępcę, karanego już kilkakrotnie za kradzieże, który wczoraj po południu włamał się do zamkniętej gablotki kupea Leiba Grunera w ulicy Krakowskiej, a więc w miejscu, gdzie panują ruch bardzo żywy, i skradłszy stamtąd kilka różnych przedmiotów, zbliżył z nimi: został jednak schwytany przez poszkodowanego i oddany w ręce policyi.

Niejakiego Wincenty Bednarczyk, 23-letni wyrostek, służący obecnie przy wojsku, przybywszy onegdaj do swej matki w Podgórzu, okrajał ją, poczem, sprzedawszy na Kazimierzu mundur wojskowy, w cywilnym ubraniu wszedł do jednej z kawiarni na Wolnicy, gdzie za spożyte potrawy zapłacił nie chcąc i wszczął groźną awanturę. Aresztowany przez żołnierza policyjnego, stawiał podczas odprowadzania go do aresztów policyjnych silny opór i pobli policjanta. Dopiero przy pomocy drugiego policjanta zdołano awanturnika odprowadzić do policyi.

Z kraju.

Zarząd pocztowy w Kętach. Z Kęt piszą nam: Na wołowej skórze nie spisałby nikt tych przykrości, z jakimi spotyka się każdy, kto tylko jest zmuszony zebrać się z tutejszym urzędem pocztowym. Dość powiedzieć, że najpoważniejsi obywatele naszego okręgu pocztowego zrzekli się przyjemności odwiedzenia poczty, i że wystaliśmy nawet na ręce naszego posta zbiorową suplikę, aby wziął nas w opiekę i spowodował zmianę na lepsze, dawniejsze bowiem zażalenia, wnoszone do dyrekcji poczt w Lwowie, niewiedzieć z jakiej przyczyny nie odniosły żadnego skutku. Nie składamy tutaj winy na samego pocztmistrza, p. Witkowskiego, który, zaledwie od kilku miesięcy tu urzęduje, ale mamy pretensję do jego podwładnego personelu, który swoim postępowaniem do rozpacz doprowadza interesowanych, i to bez różnicy stanu i wyznania.

W wspomnianej suplice, którąśmy postowi Łazarskiemu przestali, podane są szczegółowo fakty tak rażące, iż doprawdy dziwić się należy naszej ciemności wobec owych funkcjonariuszy, którym się widocznie zdaje, że publika dla nich i że spełniając swój urząd robią niestychaną łaskę.

Jako przykład, niech posłuży fakt, zasły w dniu 1 b. m., którego świadkiem był dzierżawca folwarku Czajki p. Maurycy Goldberg. Oto w owym dniu zjawił się na pocztę chłopak z depeszą oraz prośbą o jej natychmiastowe nadanie. Na nieszczęście pocztmistrza nie było, a obecni funkcjonariusze odpowiedzieli chłopakowi, aby przyszedł jutro, bo dziś niema czasu. Szkoda, że mu nie poradzili, aby depeszę odniósł pieszko do adresata, to byłoby przedź.

Głównym kierownikiem takiego rodzaju urzędowania jest p. Franciszek Veczer, rodem podobno z Moraw, polskiego języka ni w mowie, ni w piśmie nie znający, postępujący się w zetknięciu ze stronami mieszaną języków niemieckiego i czeskomorawskiego, mając zastąpić język polski. Doprawdy nie można się wyzwylić, jak mogła dyrekcja urzędnika bez znajomości języka polskiego zamianować urzędnikiem pocztowym dla rdzennie polskiej ludności. Czyżby w Galicji nie można znaleźć urzędnika, któryby p. Veczera w jego funkcjach urzędowych mógł skutecznie zastąpić. I. S.

Słotwina, 10 lipca. (Stosunki na pocztę). W tutejszym urzędzie pocztowym panują niesłychane wrośt stosunki. Wścianie z pobliskich wiosek, w których nie ma urzędu pocztowego, zgłaszający się tutaj po pieniądze, które im przysyłały krewki, znajdujący się na robotach w Prusach, nie mogą otrzymać wypłaty, gdyż — jak pocztmistrz powiada — „brak gotówki w kasie”. Jest to coś niebywałego, aby ktoś po kilka dni musiał czekać na swoje własne pieniądze i tracił czas na kilkukrotne chodzenie. Przykre to jest przedewszystkiem dla rolników, którzy obecnie pilno mają w polu roboty. Kto ponosi winę?

Przemysł, 12 lipca. („Sokół”). Walne zgromadzenie „Sokoła” odbyło się wczoraj wieczorem. Po przyjęciu do wiadomości sprawozdania i udzieleniu wydziałowi absolutorium, rozpoczęły się obrady nad najważniejszym punktem zgromadzenia, nad pożyczką hipoteczną, jaką „Sokół” ma zaciągnąć dla spłacenia swych długów wekslowych. Planowana jest pożyczka w Banku krajowym, który ofiaruje jednak za mato w stosunku do wartości gmachu „Sokoła”. W ciągu dyskusji, w której zabierali głos pp. dr Dobrzański, dr Scheinbach, dr Augerman, Marekiewicz i Wolfram, okazało się nańto, że warunki zaciągnięcia tej pożyczki są za ciężkie (wysoki dodatek administracyjny, niski kurs listów zastawnych Banku krajowego). Wobec tego polecono wydziałowi, aby zajął się, jeśli to będzie możliwe zaciąganiem pożyczki w innej instytucji, przedewszystkiem zaś w miejskiej Kasie oszczędności, która niejako moralnie do udzielenia jej jest obowiązana, zwłaszcza, że nawet po kupiecku licząc, zrobi dobro i zupełnie pewny interes.

Nastąpiły wybory. Prezesem został ponownie dr Tarnawski, zastępcą jego p. Fr. Giebltowicz, dyrektor Kasy zaliczkowej. W uzupełniających wyborach weszli do wydziału pp. Czech, dr Hibi, Scheller, Lorenz, Wojnarowski i Baraniewicz; jako zastępcy wydziałowych pp. Baraniewicz, Kleczński i Tomusiak. W skład sądu honorowego jako członkowie weszli: dr Augerman, Czech, Doskowski, Hesse, dr Kramarzyski, Krzanowski, Majerski i Sawicki; jako ich zastępcy: Ekiert Ludwik, Giebltowicz Emil, Pacula Franciszek i Żelak Dominik. Delegatami do Związku wybrani: dr Tarnawski, Leonard, Giebltowicz Franciszek i Złotnicki Eugeniusz; zastępcami ich pp. dr Dobrzański, Sawicki i Styfi. W skład komisji rewizyjnej weszli pp. Martynowicz, Oshiski i Patronowicz; jako zastępcy p. Falkenblich Karol. Wreszcie delegatami do okręgu wybrano: dra Tarnawskiego, dra Dobrzańskiego, Giebltowicza Franciszka, Giebltowicza Emila, Sawickiego, Tracza Jana i Złotnickiego; zastępcami ich: Schellera Józefa, Styfię Józefa i Wilezka.

Samobójstwo gimnazjalisty. Ze Złoczowa donoszą do „Kuryera Lwowskiego”: Pozbawił się tu życia wystraszony z Robertu celujący uczeń VIII kl. gimnazjalnej, Edward Brummer. Przyczyną samobójstwa choroba nerwowa.

Czerniowce, 11 lipca. (Otwarcie czytelnik T. S. L. w Hliboce. Korpus wakacyjny). W niedzielę otwartą została nowa czytelnia T. S. L. w miasteczku Hliboka, koło Seretu. W miejscowości tej mieszka kilkuset Polaków, tak, że oddawna odczuwano potrzebę założenia placówki polskiej. Na uroczystość otwarcia wysłało Kolo czerniowieckie T.

S. L. trzech delegatów, a oprócz tego „Sokół”, „Gwiazda” i stowarzyszenie akademików polskich „Ognisko” wzięły udział w uroczystości przez kilku reprezentantów.

Do czytelnia zapisało się zaraz około 70 członków. Prezesem wybrano obywatela i właściciela dóbr Hliboka, dra Aleksandra Skibińskiego, zastępcą p. Żołynskiego. Poświęcenia lokalu dokonał tamtejszy proboszcz ks. Żelewski, po walnem zgromadzeniu odbył się w ogrodzie festyn.

Sokół czerniowiecki urządził w tym roku poczynił od 14 b. m. przez całe wakacje korpus wakacyjny dla polskiej dlatwy. Otwarcie korpusów nastąpił w niedzielę 14 t. m. Zabawy dzieci i ćwiczenia gimnastyczne odbywać się będą w ogrodzie Domu polskiego pod kierunkiem umyślnie ku temu celowi wysłanych kierowników.

Ze świata.

Z Warszawy. (Zamknięcie Kola P. M. S. Dzierżawa teatru. Egzekucja. Kary administracyjne. Echa zamachu na pocinę).

Jak donosi „Naród”, na mocy rozporządzenia generał-gubernatora warszawskiego władze administracyjne zawiesiły działalność Kola Polskiej Macierzy szkolnej w Ostrowcu łomżyńskim. Opieczowano czytelnie i bibliotekę, oraz zamknięto wszystkie szkoły P. M. S. w powiecie. Podobno przyczyną zamknięcia było, że pomiędzy przełomami latami czarnoksiężskiej, przedstawionemu przez Kolo do ocenzurowania, były trzy takie, które władze wyższe uznały za kwalifikujące się do konfiskaty.

Jako uzupełnienie wiadomości o zawarciu umowy pomiędzy dyrekcją teatrów warszawskich a zarządem Filharmonii o dzierżawę teatru Wielkiego, podnieść należy, że umowa ta jest przedwstępna, nadmienając że zarząd generał-gubernatora warszawskiego, podpisując zaś jej formalne nastąpić może dopiero po dniu 14 b. m., albowiem ta data wyznaczona jest jako termin ostateczny do składania deklaracji na prowadzenie opery warszawskiej.

Wczorajszej nocy wykonano w cytadeli wyrok śmierci na osobie Józefa Rody. Redo skazany został przez sąd okręgowy wojenny na śmierć powieszono za zabójstwo dwóch strażników ziemskich.

„Warszawski Dniownik” donosi: Artysta warszawskiego teatru Rozmaitości, p. Palisński, komunikując dyrekcji teatrów warunki żony swej, p. Marcello-Palisńskiej, pozwolił sobie na bardzo sorkistą i śmiałą uwagę pod adresem przedstawicieli zarządu teatrów rządowych. Wskutek zawiadomienia o tem generał-gubernator skazał p. Palisńskiego na 100 rubli kary. Redaktor „Epoki” skazany został przez generał-gubernatora na 100 rubli kary.

W „Warsz. Dn.” czytamy: „Jak nam donoszą, władzom żandarmskim udało się schwycić kilku uczestników zamachu na pociąg wojskowy w pobliżu stacji Łąby. Przy zatrzymanym znaleziono broń (browningi i mousery). Zabrano również znaczną ilość naboju dynamitowych, porzuconych przez aresztowanych podczas ucieczki”.

Zajęcie przy poświęceniu krzyża. Z powiatu hrubieszowskiego w Królestwie piszą nam: We wsi Góleszynie młodzież tamtejsza postanowiła ze wspólnych ofiar postawić krzyż przy drodze, dla upamiętnienia ciężkiej chwili obecnej. Zamiar przeprowadzony i ustawiono krzyż z napisem: „Wszystkie nasze prześladowania ofiarujemy Tobie, Panie!” Dnia 26 czerwca przybył miał nasz proboszcz, aby dopełnić poświęcenia krzyża. Gdy na uroczystości zgromadziły się tłumy ludności, nadjechała bryczka, z której wyskoczył nieproszone przez nikogo i niepożądany dobrodziej z dżigami włosa-mi i brodą (pop), poświęcił krzyż, wsiadł do bryczki, i co koni wyskoczył, uciekł.

Powstało wielkie zamieszanie i oburzenie. Kobiety zaczęły płakać, mężczyźni jednak nie tracąc przytomności, wykopalili w tej chwili krzyż, shoblowali go, i na nowo pomalowali. Robota ta trwała 5 godzin. Wieczorem przyjechał proboszcz i poświęcił krzyż, przy którym odmówiono modlitwy. Zajście to będzie dla nas painiętne.

Karciarze mordcami. Z Dębina (Wawrogów) donoszą

Kilka dni temu podczas dłuższego postoju pociągu towarowego z rogaczną, pociąg i trzodą chlewną, który to pociągiem zwykle jadą sami kupcy lub przewodnicy, zebrało się w jednym z wagonów kilku takich pasażerów i dla zabicia czasu rozpoczęli grę w karty. Najbardziej zjadliwym grał odznaczali się: kupiec Mikołaj Reprincew i Stefan Pilczuk, gdy tymczasem szczerze w grze towarzyszyli przeważnie Szał Reissowi. Na kilka minut przed odejściem pociągu wszyscy gracze rozeszli się, pozostali tylko w wagonie, nie przerywając gry. Reprincew, Pilczuk i Reiss. Co zaszło następnie pomiędzy graczami, dotychczas pokryte jest tajemnicą, dość, że na stacji Garbatka, jeden z trójki graczy, Pilczuk, przesiadł się do swego wagonu, Reprincew zaś, niezauważono kiedy znalazł się również w innym wagonie. Po przybyciu pociągu na stację Jedlnia, żandarm miejscowy znalazł w wagonie, w którym odbywała się libacja i gra hazardowa, trupa porzuconego między świniami, w którym poznano trzeciego gracza Reissa. Wagon z najdłuższym w nim trupem oraz nie-rogaczną odczepiono i pozostawiono na stacji Jedlnia do nadejścia władz sądownich. Przy Reissie znaleziono 300 rubli, oraz wszystkie dowody na transportowanie przez niego ptactwo do Łodzi, z czego można wnioskować, że Reiss został prawdopodobnie zabity nie w celu rabunku. Na podstawie telegramu żandarma zostali aresztowani, jako podejrzani o zabójstwo Reissa, partnerzy gry w karty: Reprincew w Skarżysku i Pilczuk w Sosnowcu.

Morderstwo w Koninie. Berliński „Lokal-Anzeiger” donosi: W Koninie, guberni kaliskiej, niedaleko granicy prusko-rosyjskiej, handlarz żydowski, Leszczyński, wybudował młyn parowy, który zagrożił zgubną konkurencją 7 miejscowym wiatrakom. Właściciele wiatraków namówili 19-letniego Szumanowicza, syna rolnika, ażeby zamordował Leszczyńskiego, za co otrzymał nagrodę w sumie 150 rubli. Szumanowicz zawarł układ i zastrzelił Leszczyńskiego w chwili, gdy przechadzał się z żoną.

Właściciele wiatraków zapłacili Szumanowiczowi 7 rubli, zamiast przyrzeczonej 150. Morderca upominał się kilka razy o wypłatę nagrody, aż wreszcie widząc, że to nie odniosło skutku, sam się oddał w ręce władzy i wymienił nazwiska młynarzy, których uwieziono.

Echo zlotu Sokółów w Miłostawiu. Przed kamiergerychem w Berlinie, toczy się sprawa zlotu Sokółów w Miłostawiu, z powodu którego, jak wiadomo, wytoczono proces p. Józefowi Kościelskiemu. Izba karna w Gnieźnie uwolniła p. Kościelskiego, ale prokurator wniosł o rewizję wyroku, dziś więc odbywa się termin ostateczny.

Uczczenie potomka Jana III. Z Rzymu donoszą: Dnia 13 lipca miasteczko Frascati pod Rzymem, jedna z ulubionych miejscowości letnich podmiejskich, słynna z wspaniałości swych wii, obchodzić będzie uroczystości setną rocznicę śmierci swego biskupa, kardynała Henryka księcia Jorku, który w dniu 13 lipca 1807. jako biskup Frascati, długi swój żywot zakończył i w ciągu 42 lat, jakie rządził diecezą starożytnego Tusculum, a dzisiejszego Frascati, wiele dla niej uczynił. Ow kardynał książę Jorku, był w nukiem Jana III, a synem Jakóba III Stuarta i Maryi Klementyny Sobieskiej, której pomnik grobowy znajduje się w Bazylice Watykańskiej, obok grobowców Stuartów. W uroczystościach weźmie udział obecny biskup Frascati, kardynał Satolli.

Legitymacje pocztowe. Pomiędzy generalnymi dyrekcjami poczt Austrii, tudzież Niemiec, Württembergii i Bawarii zawarta została niedawno ugoda, która publiczności podróżującej powita z zadowoleniem. Na mocy tej ugody będą dla wzajemnego ruchu pocztowego wystawiane legitymacje pocztowe. Dotąd osoby, które podczas podróży miały odbierać listy „poste restante”, albo przekazy pieniężne, musiły często dla braku dokumentów legitymacyjnych narażać się na długie zachody, a nawet na odmowę przy odbieraniu posyłek pocztowych. Zabieranie dokumentów legitymacyjnych jest z wielu względów krepujące. Otóż obecnie w ruchu pocztowym pomiędzy Austrią i Niemcami, zaprowadzone zostały legitymacje pocztowe, zawierające fotografie i rysopis właściciela, a upoważniające go do odbierania wszelkich listów za okazaniem książeczki. Legitymacja pocztowa ma znaczenie tylko w urzędach pocztowych, a nie wobec policyi. Wystawia ją ten urząd pocztowy, w którego rejonie mieszka stałe starający się o nią. Ważność legitymacji kończy się zawsze z dnem 31 grudnia, a opłata wynosi 50 halerczy. Takie karty istniały w Austrii od początku roku bieżącego, ale miały ważność tylko dla wewnętrznego ruchu pocztowego, obecnie ważność ich została rozciągnięta na państwo niemieckie. Na Węgrzech nie posiadają mocy obowiązującej.

Bankructwo znanej firmy. W Wiedniu zażądała od sądu handlowego otwarcia konkursu znana firma tamtejsza „Allgemeine oesterreichische Lehrmittelanstalt, chemischphysikalisch technisches Institut und Verlagsanstalt für Lehrmittel” Bergmann et Cmp. Wysokość pasywów nie jest jeszcze znana, ale wyniesie prawdopodobnie kilkadziesiąt tysięcy koron.

Niemiecka gospodarka. Rząd niemiecki ma zapłacić kosztą bankructwa Banku malborskiego. — Burmistrz malborski czyni starania, ażeby powiat i państwo uchwaliły nową pożyczkę na własny rachunek. Chodzi teraz o pociągnięcie do odpowiedzialności członków Rady nadzorczej, nawet tych, którzy urzędowali przed pięć laty. Przypuszczają jednak, że sąd nie zgodzi się na to, gdyż manipulacja dyrektora Woelkego były tak wyrafinowane, że członkowie Rady nadzorczej wykryć ich nie mogli. Gdy przed kilku tygodniami prezes Rady nadzorczej Warkentin, wyjechał do wód, umieścił cały swój majątek jako depozyt w Banku malborskim. Dotychczas p. Warkentinowi jego depozytu nie wypłacono. Podobno sąp położył na nim areszt. Pretensję do Banku wynoszą 9,874.000 marek, a w masie konkursowej jest tylko 3,145.000 marek.

Śmierć turystów. Donoszą z Grenoble: Dwaj Włosi, nazwiskiem Maraschini i Bertrani spadli w czwartek w górach z pola śniegowego w przepaść głębokości 400 m. i na miejscu zginieli.

Nagrody muzyczne. Z inicjatywy hrabiny Greffulle, znanej w Paryżu melomanki rozpisal sk. Monaco konkurs z nagrodami za rozmaite dzieła muzyczne. Konkurs, który był międzynarodowy, został rozstrzygnięty. Nagroda za operę liryczną nie została nikomu przyznana, natomiast Malherbe, architektury paryskiej Opery wielkiej otrzymał nagrodę w kwocie 12.000 franków za swoją operę komediową p. t. „Pani Pierre”. Za balet otrzymał wzmiankę pochwalną włoski kompozytor Ofelice. Nagrodą za najlepsze trio podzielił się Röntgen z Amsterdamu i Horriot z Chicago, za najlepszą sonatę wziął nagrodę Esposito z Dublinu.

Kongres nihilistów. W sierpniu odbędzie się w Londynie międzynarodowy kongres nihilistów, na którym rozstrzygnięta będzie sprawa nowego związku anarchicznego. W kongresie weźmie udział 1500 osób. Jak donoszą informacje angielskie, kongres zająć się ma kwestią powrotu na drogę terroru i zabójstw politycznych. Delegatami na zjazd mogą być tylko ci, którzy odsiedzieli 2 lata przynajmniej w więzieniu. Przedmiotem obrad będzie, między innymi, kwestia przeniesienia głównego ogniska ruchu anarchistyczno-nihilistycznego z Genewy do Londynu, a nadto omówienie sposobów agitacji anarchistycznej.

Zmarli.

Grzegorz Cieplik, leśniczy, zmarł onegdaj w Łotczy pod Rzeszowem, przeżywszy lat 76.

Ze stowarzyszeń.

Z Banku pobożnego i Arcybractwa miłosierdzia. Nakładem Arcybractwa miłosierdzia i zięczonego z niem Banku pobożnego w Krakowie wyszło z druku sprawozdanie z czynności tej instytucji za rok 1906. Humanitarna ta instytucja, istniejąca w Krakowie od 322 lat, należy, jak ze sprawozdania wynika, do bardzo dobrze administrowanych i oddaje rozczyste usługi całemu szeregowi osób, zmuszonych do korzystania z jej dobrodziejstw. — W roku ubiegłym do księgi członków Arcybractwa, założonej w r. 1584, wpisało się nowych członków 11, przez śmierć ubyło członków 10. Zarząd Arcybractwa składa się z protektora (którym jest kardynał biskup krakowski), z Rady nadzorczej, z wizytatorów i 15 członków komisji; oprócz tego jest 4 urzędników platnych.

Działalność instytucji w roku ubiegłym rozpadła się na urządzanie nabożeństw na intencję fundatorów, rozdawanie jałmużny, wypłatę stypendyj, nagród itd.

Statyckie wsparcie miesięcznych udzielono w roku 1906 ogółem w kwocie 10.728; wsparć jednorocznych 32.540 kor., z funduszu posagowego dla ubogich a cnotliwych panien wypłynęło 4137 koron; z funduszu dla rzemieślników wypłacono 459 kor., dla podrzunków 544; dla dobrych sług (z funduszu s. p. k. Schmidlera) 1400 kor.

W roku 1906 przeżył nowy zapis in. dra Stanisława Biesiadzieckiego w kwocie 2000 kor. z przeznaczeniem procentu na jałmużny i nabożeństwa 2000 kor. i zrealizowany został zapis z r. 1840 in. Jakóba i Angielskiej Czerniejskiej na jałmużnę w kwocie 2600 kor. Razem 4600 kor.

Zastawienie kasowe instytucji skontrolowane i podpisane zostało przez radców Arcybractwa pp. Wła-

dyślaw Kowalikowskiego i Bronisława Dobrowolskiego.

Dom leczniczej kolonii wakacyjnej dla izraelskiej dlatwy w Rabee. Komunikują nam: We czwartek 18 b. m. o godzinie 3 po południu odbył się w Rabee uroczysto otwarcie domu imienia Maryi i Wilhelma Fracnków, ufundowanego dla Towarzystwa kolonii leczniczych dla izraelskiej dlatwy szkolnej. Z Krakowa wyjechać można do Rabki w dzień ten o godzinie 9.02 i 10.30 przed południem.

Krajowy Związek turystyczny zawiadamia swoich członków, że uzyskał na wszystkich liniach kolei państwowych dośniacko-hercegowskich z wyjątkiem kolci Sarajevo-Palo i Sarajevo-Hłidze na podstawie legitymacji związku 33 1/2-procentowe zniżki dla biletów I, II i III klasy. Zniżki te są ważne od 15 marca do 15 listopada. — Również zawiadamia wydział, że w Zakopanem w pensjonacie „Klemonsówka” jest dla członków związku do bezpłatnej dyspozycji remiza na samochody.

Studia za granicą. Stow. „Spójnia” w Lipsku udziela wszelkich informacji dotyczących się studiów w uniwersytecie i wyższej szkole handlowej (Hochschule) w Lipsku. Adres: Verein „Concordia”. Leipzig, Albertstr. 6 parteru.

Składki. Dla Tow. „Szkół ludowej” złożyli: A. Cwiok 2 K., T. Graboyski 2 K.

Na zakład F. Żurawicki złożył S. L. 10 K.

Repertuar teatru miejskiego.

W sobotę: „Wesoła wdówka” (z panią Schupp).

W niedzielę: „Opowieści Hoffmana”.

W poniedziałek: „Wesoła wdówka” (z p. Mitowską).

We wtorek: „Stara baśń”, opera w 4 aktach według powieści J. I. Krasińskiego, słowa Aleksandra Bandrowskiego, muzyka Władysława Żeleńskiego.

We środę: „Wesoła wdówka” (z panią Schupp).

We czwartek: „Stara baśń”.

W piątek: „Wesoła wdówka” (z p. Mitowską).

W sobotę: „Stara baśń”.

W niedzielę: „Wesoła wdówka” (z panią Schupp).

W poniedziałek: „Boccaccio”.

We wtorek: „Stara baśń”.

Z kalendarza. W niedzielę 14 lipca: Bonawentury b. w. d. k.; w poniedziałek 15 lipca: Rozstanie apostołów, Henryka i Dawida; we wtorek 16 lipca: N. P. M. Ska pierzn. i Eustachego.

Wschód słońca 14 lipca o godz. 3 m. 47. zachód o 7 m. 43; długość dnia 15 godzin min. 55.

B. Gabryelska, Krzysztofory Kraków. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepian, pianina, harmonie i pianole za gotówkę lub na spłaty nawet dwadzieściomiesięczne. Instrumenty nżywane od cen najniższych.

Mianowania.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: Włodzimierza Kaborowskiego kier. w Turce; Emilię Cichocką kier. w Ropczach; Józefa Sawickiego kier. Zofię Sawicką i Stefanię Milecką w Pilźnie; Józefa Skarbka i Aleksa Radoniewicza w Pilźnie; Jana Delimata i Michała Stupka w Komarnie; Gustawa Świątlickiego w Turce; Józefa Rączkę w Kołczycach; Apolinie Szenderowiczównę i Maryę Soltysównę w Lwowie; Maryę Szafranką we Lwowie; Józefę Świerczyńską we Lwowie; Eugenie Kołczyckiewiczównę i Maryę Rybicką w Samborze; Wiktora Kuropnickiego w Janowie; Wal. Jędrala w Wrzawach; Ant. Bigdę w Piaskach Wielkich; Kazimierza Fedorskiego w Białym Kamieniu; Ludwika Gołaszewskiego kier. w Lipicy Górnej; Ludwika Żurakowskiego kier. w Wotczyńcu; Annę Świątkównę w Woli Batorskiej; Annę Nowakównę w Łęczanach; Stefaninę Halkiewiczównę w Olszanie; Annę Gulajównę w Łaskim Wielkim; Matyldę Kiernicką w Romaszówce; Bronisławę Rydarowską w Maszkientcach; Wiktorę Kukurodzową w Łapszynie; Kazimierę Lipczyńską w Oknie; Katarzynę Wojnowską w Trześniowie; Józefę Hoszowską w Szolymie; Aleksandra Józefowiczównę w Bartkowie; Maryę Langiewiczównę w Żyrardowie; Józefa Smyczyńskiego w Sidzinie; Albinę Klimowską w Chorowicach; Elw. Skrzywankównę w Pozowicach; Waleryę Komperdównę w Libertowie; Piotra Juszczyka w Czeluśnicy; Jana Trzeciaka w Świerchowej; Jana Slimakowskiego w Zakomarczu; Michała Cetnara w Potanowcu; Edw. Madrzyckiego w Zielonej; Zofię Hannową w Sygniońcu; Jana Owoca w Jeleni; Kazimierza Sadowskiego w Gronkowie; Olę Terlecką w Faliszach; Aleksandra Kuhtyńskiego w Szumtomiach; Wojciecha Rudnika w Kostrzu; Władysława Zaprawę w Budach Łańcuchach; Karola Tenczara w Bielkach; Helenę Gawronską w Czeremnowie; Stanisławę Orlowską na przyszłość Chapiukę w Dembinie; Józefa Jarymowicza w Czernielowie Ruskim; Józefa Cetnarskiego w Chwałowicach; Jana Słowickiego w Tatarynowie; Bolesława Banka w Gorzyczach; Piotra Rossa w Niemilowie; Julię Schmidównę na kolonii mazurskiej w Łasackich Górnych; Petron. Kulczykę

dzo ważnej dla nich wystawy. Liga Pomocy przemysłowej zwraca na ten moment uwagę powołanych i interesowanych czynników, ofiarując ze swojej strony pomoc i pośrednictwo w celu organizowania zbiorowych wycieczek na tę wystawę.

Zmiana ustaw budowniczych. Nowe dla ustaw krajowych w Galicji, które zmieniono ustawy budownicze, uchwalone przez Sejm w roku 1905, otrzymały sankcję cesarską. Nowelami temi zmieniono następujące ustawy budownicze: dla wsi i pomniejszych miast i miasteczek z dnia 13 października 1899, dla 154 znaczących miejscowości, podlegających ustawie z dnia 4 kwietnia 1889 w brzmieniu ustawy z 14 lipca 1898, wreszcie dla 29 gmin, podlegających ustawie z 28 kwietnia 1892 D. u. kr. nr. 77. Główniejszym celem zmiany ustawy z 13 października 1899 jest wprowadzenie ogólnego obowiązku pokrywania ogniotrwałym materiałem wszystkich budowli nowych, stawianych po wejściu w życie uchwalonej noweli. Wyjątek pod tym względem dopuszcza nowela tylko dla budynków, przeznaczonych wyłącznie na przechowywanie zboża, siana itp. płodów rolniczych. Jeżeli odległość tych budynków od zabudowanej części miejscowości wynosiła będzie najwyżej 200 m. Uchwalona przez Sejm nowela wprowadza także zastrzeżenie przepisów o uzdrowiskach i stacjach klimatycznych, oraz upraszcza dotychczasowe przepisy o odległościach między obcymi budynkami.

Najważniejsze zmiany, które nowela wprowadza do ustawy budowniczej z dnia 4 kwietnia 1899 w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1898, oraz do takiejże ustawy z dnia 28 kwietnia 1882 r., oprócz już wymienionych, są następujące:

Nakaz krycia dachów ogniotrwałym materiałem. Wyjątek od tego nakazu może nastąpić tylko za osobnym zezwoleniem Wydziału krajowego na wniosek wydziału powiatowego, przedstawiłoby po zasięgnięciu opinii rady gminnej, względnie miejskiej, z tem wszakże ograniczeniem, że wyjątek ten przysługujący być może: a) tylko pewnej części gminy, względnie obszaru dworskiego; b) tylko w tej części miejscowości, gdzie za zezwoleniem Wydziału krajowego budynki stawiać będzie można z nieogniotrwałego materiału; c) tylko dla nieogniotrwałych budynków, wreszcie d) tylko na pewien ściśle określony czas, nie dłuższy jednak, niż lat dziesięć licząc od wejścia w życie noweli od odnosnej ustawy.

Nakaz wymiany od lat 10 od wejścia w życie odnosnej noweli dotychczasowych nieogniotrwałych dachów na dachy, pokryte ogniotrwałym materiałem.

Obowiązek wydziału powiatowego co do sporządzenia komisjonalnie na koszt gminy w ciągu dwóch lat od wejścia w życie odnosnej noweli, planu regulacyjnego całej gminy z obszarem dworskim, a zarazem oznaczenia również komisjonalnie t. zw. rejonów budowlanych, to jest oznaczenia tych części miejscowości, gdzie budować stawiano być mają tylko z ogniotrwałego materiału, ewentualnie zaś tych części, gdzie one stawiane być mogą z materiału pruskiego, a gdzie nawet z drewna.

W razie zniszczenia gminy lub jej części przez pożar, obowiązany będzie wydział powiatowy przystąpić do tych czynności już w ciągu dni ośmiu.

Jeżeli miejscowość odnośna ma już swój plan regulacyjny i oznaczone rejonu budowlane, obowiązany jest wydział powiatowy również na koszt gminy w podanym wyżej dwuletnim terminie przeprowadzić rewizję istniejącego planu i istniejących rejonów, celem należytego ich sprostowania lub uzupełnienia. Wnioski swoje, odnoszące się do ustalenia planu regulacyjnego i rejonów budowlanych, po zasięgnięciu opinii Rady gminnej, względnie miejskiej, którą tą opinią Rada udzielić ma do dni 30, przedłożyć mają wydział powiatowy Wydziałowi kraj. do ostatecznego postanowienia.

W czasie przejściowym, t. j. od wejścia w życie noweli aż do powzięcia ostatecznej decyzji ze strony Wydziału kraj. i jeżeli Rada gminna, względnie miejska, inaczej już nie postanowiła lub nie postanowi, dopuszcza nowela zezwolenie na budowę z nieogniotrwałego materiału tylko budynków parterowych i tylko na odleglejszych ulicach i przedmieściach, gdzie zabudowania nie łączą się bezpośrednio, lecz są oddzielone od siebie dziedzińcami, ogrodami lub wolnymi placami.

Z miejskiej centralnej targowicy na bydło w Krakowie. Kraków, 12-go lipca. Na dzisiejszy targ sprowadzono rogatego rogatego 227 sztuk, jawnika 131, cieląt 320, owies 1 kóz 10, nierogacizny 281, razem 969 sztuk.

Płacono: woły a paszy od 240 do 360 koron, woły opasowe od 68— do 82—, krowy po 64— do 76—, buhaje po 58— do 73—, jałowiki po 52— do 74— za jeden centnar metryczny żywej wagi; cielęta na sztuki 36— do 52—; nierogacizna tucza po 104— do 114— za jeden centnar metryczny żywej wagi; nierogacizna tucza po 124— do 144— za jeden centnar metryczny żywej wagi; owce za sztukę — do —.

Sprzedano: dla miejscowej konsumpcji bydła rogatego 12 sztuk, nierogacizny 20 sztuk. Pozostało do drugiego targu bydła i nierogacizny — sztuk.

Cenik ziemoproduktów. Kraków, 12-go lipca. Płacono za 100 kg. mierz: Pszenica biała 2050 do 2140, czerwona i szara 2040 do 2130, węgierska — do —; żyto krajowe 1740 do 1780, węgierskie 18— do 1860; jęczmień na krupy 1620 do 1640, browarny — do —, na paszę 1520 do 1560; owies z opłatą akcyzową 1790 do 1870; prosa — do —; jęczmień 23— do 33—; tataraka 1350 do 1360; kukurydza 15— do 1580; groch 9250 do 93—; fasola 19— do 31—; wyka 1560 do 1680; rzepak zimowy 82— do 84—; koniżyna nasienne czerwona — do —, biała — do —; tymotka — do —; esparsetta — do —; soczewica 20— do 48; słoma 530 do 580; siano 480 do 720; koniżyna pastewna 720 do 860; ziemniaki 7— do 750; jaja za kopę 260 do 3—; masło za 1 kg. 140 do 2—; spirytus na 95° Tralesa za 1 hl. — do 260—; spirytus na 75° Tralesa — do 160—.

Budapeszt, 13 lipca. Pszenica na maj — do —; pszenica na październik 1142 do 1143; żyto na maj — do —; żyto na październik 885 do 886; oświk na maj — do —; oświk na październik 813 do 814; kukurydza na lipiec 611 do 612; kukurydza na sierpień 620 do 621; kukurydza na maj 628 do 629; rzepak na sierpień 1720 do 1730. Wszysko za 50 kg.

Oferty mienne, choć kupna słaba, usposobienie spokojne, chłodno.

Kronika lwowska.

Lwów, 13 lipca.

Rada m. Lwowa — jak już donieśliśmy we wczorajszych depeszach — uchwaliła na wniosek dra Liliena wezwać komisję dla reformy wyborczej, aby rozpoczęła natychmiast obrady nad projektem zaprowadzenia czteropartyjnego systemu głosowania do gminy. Odnosny projekt, wypracowany przez dra Liliena, przynajmniej w wybraniach każdemu obywatelowi pól miejskiej, który ukończył 24 rok życia. Wyborcy odbywać się mają dla każdej dzielnicy miasta osobno. Każda dzielnica wybiera jedną część ogólną i jedną część członków Rady miasta, jaka ma być wybrana. O nie postanowienie dotyczy wyboru pre-

zydenta. Odnosny paragraf opiewa, jak następuje: Duchowny jakiegokolwiek wyznania prezydentem miasta być nie może. Do ważności wyboru prezydenta konieczną jest obecność przynajmniej 75 radnych i przynajmniej 51 głosów.

Ulewa nawiedziła onegdaj wieczór Lwów, która zrzadziła tak samo znaczne szkody, jak burza, która przeszła nad Lwowem przed miesiącem. Przedewszystkiem ucierpiała gościniec, przez które płynęła woda formalnymi rzekami, niosąc z sobą piasek, kamienie i rumowisko. W wielu miejscach tak zamulili tory tramwajowe, że musiano wstrzymać ruch wozów kolei elektrycznej. Woda koncentrowała się przeważnie w miejscach najniższej położony. Wskutek tego najgorzej przedstawiała się sprawa u zbiegu ulic Wuleckiej, Kadeckiej, Pełczyńskiej i Kopernika. Przez całą szerokość ulicy Wuleckiej płynęła rzeka, zasilana falami ze stawu Sobka, a równocześnie z górnej części ulicy Kadeckiej pędziły z hukiem spienione fale i utworzyły staw pod remizą tramwajową. — Sutereny kilku domów w górnej części ulicy Kopernika, zamieszkane przez wiele ubogich rodzin, wypełniły się wodą na metr przeszło wysokości. Dzieci ratowano przez okna. Woda buchała w tych domach przez odpływowe muszla wodociągowe, przez otwory klozetowe i otwory ściekowe w praczkarniach, znajdujących się w suterach. Żalane też zostały mieszkania suteraczone w ulicach Pełczyńskiej, Zyblikiewicza, Łyczakowskiej, Krakowskiej, Szopena, Brajerowskiej, Krasińskich, Kazimierzowskiej i dolnej Mickiewicza. Na ulicach Tadeusza Romanowicza i Zyblikiewicza woda stała na 1 metr wysoko.

Gdy tylko wybuchła ulewa, poczęto na wszystkich stronach telefonicznie wzywać pomocy zakładów wodociągowych. Natychmiast więc całe pogotowie wyruszyło do ciężkiej pracy, a w pomoc przyszli inni 12 strażaków ogólnych, wolnych od służby. Wodę pompowano do późnej nocy.

Poswiecenie sztandaru kraj. Związku straży pożarnych odbędzie się 21 b. m. w katedrze we Lwowie.

Samobójstwo nauczyciela ludowego. Kierownik internatu seminarjalnego we Lwowie, Marian Wulfka, targnął się onegdaj wieczór na swe życie. Już od rana zachowanie się jego wzbudzało pewne podejrzenie. Przez parę godzin czyścił on dokładnie rewolwer. Następnie nabił go sześcioma kulami i skierowawszy broń ku sobie, strzelił. Kula ugrzęzła w głowie. Pozbawionego zupełnie przytomności odwieziono do szpitala, gdzie wczoraj umarł.

Ucieczka z więzienia lwowskiego. Donieśliśmy, że z więzienia lwowskiego uciekło onegdajszego nocy trzech więźniów. Szczegółowo ucieczki, zebrane przez dzienniki, są następujące: Z więzienia zbiegli: Joachim Schwarzer, skazany w ostatniej kadencji sądów przysięgłych na 4 lata ciężkiego więzienia za współudział w napadzie Józefa Nowakowskiego na woźnego Banku związkowego, Edward Wasilński, sprawca niedawno włamania się do lokalu filii Banku austro-węgierskiego w Stanisławowie i Michał Szyptor, zawodowy złodziej. — Wszyscy trzej siedzieli w kaźni nr. 48. Położony na drugim piętrze od strony dziedzińca szkoły realnej. W więzieniu przetrzelił nasprzód cienką, stalową piłęczką kraty w oknie. Po wyłamaniu jej dostali się na korytarz, okrywający okno, a stamtąd dostali się na dach. Z dachu spuścili się na linach, ukrytych z przesłania więźniów, na dziedzińce szkolny, skąd już bardzo łatwo przeszło im dostać się na wolność.

Ucieczki ich nie zauważył w nocy nikt ze straży więziennej, ani żaden dozorca, ani też dwaj żołnierze, pełniący służbę na dziedzińcu więziennym. — Wprawdzie ktoś z ganku kamienicy przy placu Bernardyńskim miał w nocy widzieć uciekających na dachu i podnieść krzyk, lecz widocznie alarm ten nie odniósł skutku — Ucieczkę zauważył dopiero wczoraj rano. Ucieczka Schwarzera, rzeka bądź co bądź dziwnie światła na stosunki panujące w więzieniu sądu karnego, tem więcej, iż policję zawiadomiono o ucieczce dopiero wczoraj o godz. ósmej rano. O ucieczce zawiadomiono wszystkie posterunki żandarmerji i władze policyjne w większych miastach.

„Słowo Polskie“ donosi następujące szczegóły: Ucieczka była karkołomna. Oto, aby się dostać na dach, zbiegowie na Krawędzi drewnianego szkieletu, którym jest zastąpione okno, ustawili rozbite krzesło, po którym dopiero wdrapali się na dach, przysiadli dachem ku ulicy Kamiennej, gdzie przywiązawszy do kominu sznur, zrobiony ze skręconych sznurek lub więcej przesłania, spuścili się na dziedzińce, sąsiadujący z ogrodem gimnazjum Franciszka Szofera, na który wydostali się następnie przez mur. Wobec tego, że brama boczna gimnazjum o tej porze jest jeszcze otwarta, mogli już o godz. 9 bnąć na wolność.

Cela nr 48 znajduje się przy samym końcu gmachu i jest narożna. Tak więc pozostawał więźniom czas, kiedy dozorca, przeszedłszy cały gmach, wracał z powrotem i był zwrócony w przeciwną stronę. Czas to jednak bardzo krótki i trudno przypuszczać, aby w takim czasie trzech więźniów mogło odbyć karkołomną drogę na dach. — Przypuszczając chyba należy, że pilnie obserwowali dozorca i uciekali w pewnych odstępach czasu po sobie. Kosz w oknie celi jest załamany, jakby pod naporem wielkiego ciężaru.

Z Rosji i zaboru rosyjskiego.

(Telegramy „N. Reformy“ z 13 lipca.)

Kandydaty.

Wilno. W gubernii wileńskiej żydzi stawiają tymczasowo kandydatów dwóch adwokatów z Petersburga, Sliosberga i Gruzenberga. — Ten drugi był kandydatem z Wilna do drugiej Dumy.

Sensacyjne rewelacje.

Petersburg. „Riecz“ z powodów odkrytych wczorajszych, dotyczących zabójstwa Joffosa wypowiada przekonanie o ich prawdziwości i żąda przedsięwzięcia rychłych i stanowczych środków do wykrycia tajemniczej sprawy.

„Towariszcz“ sądzi, że okoliczności zabójstwa, jak widać, są już wyjaśnione.

„Nowoje Wremia“, ironizując na temat odkryć nazywa je złośliwie i kłamliwie kłopotami i uważa za konieczne oświecenie sądowe sprawy.

Stan ochrony.

Petersburg. Najwyższy ukaz przedłuża moc ochrony nadzwyczajnej w Batumie i okręgu Kintyrskim jeszcze na 6 miesięcy.

Wybory do ziemstwa.

Tula. Przy wyborach do ziemstwa zwyciężyła wyłącznie prawica. Przepadli członkowie wszechziemiejskiej organizacji, między innymi ks. Lwow.

Studenci rosyjscy w Niemczech.

Berlin. Z powodu szklanicy policyjnej berlińskiej rozwinęły się stowarzyszenia, związane przez studentów rosyjskich, jak „Czytelnia Czechowa“ i „Czytelnia Sałtykowa“. Policja berlińska udała się do rektora uniwersytetu z żądaniem, aby zabronił studentom berlińskim uczęszczania do stowarzyszeń rosyjskich.

Japonia i Ameryka.

(Telegr. „N. Reformy“ z dnia 13 lipca.)

Osterbay. Japoński ambasador Aoki i admirał Jamamoto odwiedzili prezydenta Roosevelta i odbyli z nim dłuższą konferencję, która dała bardzo zadowalniający rezultat, mianowicie wyjaśniła, że między rządami obu państw zachodzą najprzejrzajniejsze stosunki.

Nowy Jork. Admirał Jamamoto zawiadził Rooseveltowi do Oysterbay drogą kamieniem, jako dar od Mikada. Podczas bankietu wypowiedziano z obu stron serdeczne toasty.

Spieg japoński.

Nowy Jork. Jak z San Diego w Kalifornii donoszą, we forcie Rosekrantz uwięziono jeszcze drugiego Japończyka, który zatrudniony tam był jako służący. Znalaziono u niego rysunki i dzieło techniczno-naukowe. Komendant fortu major Gatchell wzybrał się dać jakiegokolwiek wyjaśnienia w tej sprawie.

London. Pisma tutejsze donoszą z Nowego Jorku, że panuje tam znów wielkie rozjątrzenie przeciw Japończykom z powodu schwytania szpiega japońskiego w San Diego. Obawiają się nawet krwawych starć. W San Diego mieszka wielu Japończyków, którzy uchodzą w oczach Amerykanów za szpiegów.

Deputacja koreańska.

Berlin. Donoszą tu z Nowego Jorku, że deputacja koreańska, która przyjechała tam, aby poskarżyć się rządowi amerykańskiemu na nadużycia Japończyków na Korei, nie została dopuszczona do prezydenta Roosevelta.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy“

z dnia 13 lipca.

Przedłużenie trójprzymierza.

Rzym. Trójprzymierze zostało przedłużone do roku 1914. W roku 1902 zawarto je na lat 6 z dodatkami, że jeżeli na dwa lata przed upływem sześciu lat, nie zostanie wypowiedziane, ma ono trwać przez dalszych sześć lat. Ponieważ trójprzymierze nie odwołano, zostało ono automatycznie przedłużone.

Podróż bar. Aerenthala.

Wiedeń. Minister spraw zagranicznych Aerenthal przybędzie w towarzystwie pośla bar. Gagera jutro wieczorem do Desio. W Medyolanie przyłączy się do ministra ambasador austro-węgierski Lützow. W poniedziałek po południu po objeździe u Tittoniego, min. Aerenthal z Tittonim i Lützowem udać się do Turynu, a stamtąd 16 b. m. autobusem do Racconigi, gdzie nastąpi przyjęcie u króla i śniadanie. Tego dnia po południu bar. Aerenthal odjedzie wprost do Ischla.

Wznowienie rozruchów chłopskich.

Bukareszt. Z Moldawii donoszą, że w wielu miejscowościach przyszło tam do ponownych rozruchów chłopskich. Na miejsce rozruchów wysłano cztery bataliony strzelców. Chłopi nie chcą pracować na łanach dworskich. Przyczyną ich niezadowolnienia jest, że parlament dotąd nie powziął żadnej uchwały na ich korzyść.

Rokowania ugodowe

Budapeszt. Węg. Biuro koresp. donosi z Wiednia: O godzinie 10 przedpołudniem rozpoczęły się dalsze pertraktacje ugodowe. Na dzień dzisiejszy zjechali referenci dla kwestji kolejowej. O godzinie 11, członkowie konferencji byli na śniadaniu u ministra Derschattya. Wedle dotychczasowych dyspozycji, ministrowie węgierscy wraz z referentami dziś wieczorem powrócą do Budapesztu. W przyszłym tygodniu hr. Beck udać się ma do Budapesztu, aby tam dalej brał udział w rokowaniach ugodowych.

Wiedeń. Rokowania ugodowe będą zakończone prawdopodobnie dziś wieczorem. Formalne jednak ich zakończenie nastąpi dopiero we wrześniu.

Lueger i Chorwaci.

Budapeszt. „Pester Lloyd“ donosi, że w kwietniu i maju odbyły się konferencje dra Luegera z przywódcą partji Starcewicza, i na niej postanowiono, aby Chorwaci ostro wystąpili przeciw Węgom.

O język parlamentarny.

Praga. „Narodni Politika“, organ radykałów, konstatuje, że Czesi ponieśli klęskę w sprawie językowej i czyni za to odpowiedzialnymi obu czeskich ministrów i inne stronniactwa. Nawet agrariusze cofnęli się w ostatniej chwili i odmówili podpisów na wnioski nagłe, tak, że radykali nie mogli zebrać na nie potrzebnych 20 podpisów.

Straż praktykantów sądowych.

Praga. Bierna rezystencja praktykantów i auskultantów sądowych skończyła się.

Podróż Wilhelma.

Berlin. Półrządowo zaprzeczają, jakoby cesarz Wilhelm urządzić miał podróż do Albanii.

Germanizacja w szkołach lotaryngskich.

Berlin. Z powodu wielkiego wzburzenia musiano znieść rozporządzenie ministra oświaty, mocą którego wprowadzono język niemiecki w miejscach francuskiego w szkołach lotaryngskich.

Demonstracje.

Paryż. Ogólny związek robotniczy urzędująco w wielu miastach protestujące z gromadzenia przeciw świętu narodowemu. W Tulonie projektują robotnicy na jutro demonstrację przeciw wroczystościom narodowym.

Dymisja Dreyfusa.

Paryż. Major Dreyfus występuje z armii i przenosi się w stan spoczynku.

Konferencja pokojowa.

Haga. Na wczorajszym posiedzeniu czwartej komisji dyskutowano długo nad sprawą przemiany okrętów handlowych na wojenne. Kontradmirał Siegen (Niemcy) poparł propozycję delegata austro-węgierskiego, aby przemiana ta mogła nastąpić tylko na cały czas wojny. — Oświadczając on, że taka przemiana nie może się odbywać na wodach neutralnych i wyraził życzenie, aby to było dozwolone tylko na wolnym morzu. Do tego zapatrywania przyłączył się delegat rosyjski. Uchwałę odrzeczono do dzisiejszego posiedzenia. — Następnie odbyła się dłuższa dyskusja w sprawie terminu, jaki ma być pozostawiony okrętom nieprzyjacielskim przy rozpoczęciu kroków wojennych, przed którym upływem nie może być wykonany na nie atak. Radca stanu, Martens, oświadczył, że oświadczenie propozycji ros. zmierzającej do tego, aby istniejące zwyczaje ująć we formaty prawne. Głosowanie odrzeczono, ponieważ jeszcze kilku delegatów pragnie złożyć oświadczenie.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:

Michał Konopiński.

NADESŁANE.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji).

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu

w Krakowie, Rynek Gł. 25, (gmach własny)

odda w tych dniach do użytku

P. T. Publiczności

Schowki do dyskretnego przechowywania depozytów, pod własnym kluczem (safes deposits)

ustawione w specjalnie na ten cel urządzonym stałą opancerzoną i elektrycznie oświetlonym skarbcu.

Zamówienia na te schowki przyjmuje od dziś

KANTOR WYMIANY BANKU.

Bank wydaje również

Książeczki wkładowe za dziennym oprocentowaniem po 4 proc.

Kwoty do Keron 2.000 dziennie wypłaca Bank bez wypowiedzenia.

Kraków, 10 lipca 1907.

DYREKCJA.

(Przedruk nie będzie płacony).

3061

W lipcu ordynuje tylko przed południem

od 8 do 12. Fryzjarska. 25. 2878 2 9

Dr Baschkopf

lekarz chorób skórnych i wenerycznych.

Dr Rołęczkowski - Szczawnica

ordynuje od 29 lat i prowadzi Pensjonat hydro-patyczny. Oddzielny park dla Pensjonariuszów. — Kuchnia wykłnita. — Ceny przystępne.

2445 6 6

Jasno w głowie

Silne nerwy

Zdrowy sen

ma się przez stałe używanie

bezałkoholowego

jabłeczniku

Ceres

Z nowego zbioru

znacznie tańszy

JERZY SCHICHT, Tow. akc.

Oddział: „Cereswerke, Uście n. Ł.

Zakład wedoleczniczy dra A. Chramca

w Zakopanem otwarty cały rok.

Centralne ogrzewanie, światło elektryczne, kanalizacja, wodociąg, nowo urządzone łazienki. Cena od 8 K dziennie wwyż z całym utrzymaniem.

Prospecta na żądanie. 124 21

Francensbad. Dr. Bernard Engländer

ordynuje w sezonie letnim willa „Schwarzer Bär“.

Dra Ehersa pensjonat hydropatyczny w Krynicy

otwarty, jak dawniej.

w willach: „Flory“ i „Warszawskiej“.

Nowość: Kąpiele elektryczne 4-komorowe i Radium. (2.854 5 24)

Dr Ignacy Better

ordynuje w Krynicy, willa „Trzy Róże“.

Zakopane

Krupówki 32. Nowo otworzony i urządzony z wielkim komfortem

HOTEL CENTRALNY

poleca piękne pokoje od 2—10 kor. Znakomita kuchnia i wzorowa usługa. 2 2

ŁAZIENKI W DOMU.

Dr St. Kwiatkowski

I-szy sekundaryusz Szpitala krajowego, ordynuje od godz. 2—4 po południu 2945 15

ulica św. Krzyża, 1. 3, I piętro.

Francensbad Dr Steinsberg

Zakład i pensjonat leczniczy (Willa Dra Steinsberga) z komfortem urządzony i wspaniale położony. Na żądanie prospecta. 1846 8 1

Dr Wilhelm Zathay

pe kilkunet. stud. w szpitalach i klinikach w Krakowie. Berlinie, Paryżu, ordynuje w chorobach wewnętrznych i nerwowych w Krynicy, willa Ułana.

Zakopane -- Klemensówka.

Hotel pensjonat zupełnie świeży z komfortem urządzony. Pokoje z utrzymaniem od 7 K dziennie. Prospecta na żądanie. 2612 9 0

Wszech nauk lekarskich

Dr Mieczysław Nartowski

mieszka obecnie 2870 5 6

przy ulicy Wiśniej L. 9.

Ordynuje od 3 do 4 po południu.

Zakopane

LILIANA pokój „en pension“ 8 do 14 K. dziennie

Prospecta na żądanie.

Wszystkim odczuwającym osłabienie i wyczerpanie,

nerwowość i brak energii

przywraaa Sanatogen na nowo

edwaga do życia i siły żywotne. Świetne opinie więcej, niż

5000 profesorów i lekarzy. Do

nabycia w aptekach i drogeriach. Broszury rozsyła darmo i opłatnie Bauer et Comp.,

Berlin S. W. 48. — Jeneralne zastępstwo C. Brady, Wiedeń I.

SLYNNA W ŚWIECIE WÓDKA
FERNET-BRANCA

firmy FRATELLI BRANCA, MILANO
jedynych i wyłącznych posiadaczy tajemnicy przyrządzania
JEST NAJSKUTECZNIEJSZĄ W ŚWIECIE WÓDKĄ ŻOŁĄDKOWĄ
Niezbędna w każdej rodzinie! Dostać można w każdym lepszym handlu i w każdej kawiarni.

WYSTAWA NIEUSTAJĄCA MEBLI, Związku Stolarzy krakowskich
Kraków, Róg ulicy Floryańskiej i Piłarskiej I. piętro.

Zawiadamia Szan. P. T., że swój magazyn znacznie powiększyła i zaopatrzyła go w meble najnowszych stylów. — Również podejmuje się wszystkich obstarunków, które wykonuje prędko, tanio, dokładnie i z gwarancją.
Ceny możliwie niskie.
2190 9 0 Zarząd.

Koncesjonowany Zakład Sprzedaży i Kupna M. Telesznickiej
w Krakowie, ul. Szewska I. 10, I. piętro.
Poleca: kompletne urządzenia Salonów, Jadalni i Sypialni. Fortepiany, Pianina, Makaty, Obrazy, Biurka, Antyki, Serwis srebrny i z chinowego srebra, biżuterię, Lampy, pojedyncze sprzęty. Świecznik wenecki na 12 świec. Pomyślnie przedmiotów przyjmuje się w komisji.
558 37 0

Hutter & Schrantz Tow. akc.
Wiedeń, VI., Windmühlgas. 20.
Ogrodzenia zwierzyńców.
Drut kołczasty. Materace druciane.
Łóżka żelazne. — Kosztorysy za darmo.
Wzorów naturalnych i wszelkich wyjaśnień zadarmo zażądać od zastępcy na Galicję D. KURZMANN w Krakowie, ul. Mostowa 12.
2425 3 8

Rowery
od 140 K wyżej za gotówkę lub na spłaty.
Dzwonki elektryczne z przyborami, Naczynia kuchenne, Narzędzia rzemieślnicze, Drut kołczasty, Carbide do oświetlenia i t. p.
poleca 1900 22 40
J. Fialkowski
handel towarów żelaznych i skład nafty
Nowy Sącz.

Nowe światło gazowe!
Każdy dom, mieszkanie, jak i instytucje, może sobie tanim kosztem urządzić własne światło. — Wykluczona eksplozja, jakoteż i zatrucie gazem. Tanie, godzina za 1 palnik o sile 100 świec kosztuje 1/4 hal. Nie wymaga fachowej obsługi, każdy w godzinie obznajomi się z urządzeniem i puszczeniem w ruch aparatu, instalacja jak gaz. — Światło to świeci się hermetycznie, jak elektryka. 1824 17 20
Aparat w ruchu i do oglądnięcia
w Publicznej Hali Aukcyjnej w Pałacu Mikołajskim w Lwowie
gdzie udzieli się wszelkich wyjaśnień.
Aparatem tym będzie oświetlona wystawa Jekarsko-hygieniczna w Lwowie.

Szkodliwość nikotyny usunięta.
„SALVESOL“
pochlania nikotynę, a właściwie, wyrażając się naukowo, tworzy z nikotyną związek chemiczny nierozpuszczalny w wilgoci i tej to właściwości zawdzięczać należy, że nikotyna nie dostaje się do ust, a temsamem usuwa się jej szkodliwe działanie.
O dobroci i doniosłym znaczeniu tego preparatu świadczą najlepiej rozpowszechnione tułki cygareto we „Salvesolem“ — oraz uznanie, jakim raczył mnie zaszczyścić WPan Prof. Dr Mars.
WP. Mr. W. Beldowski w Krakowie.
Z przyjemnością donoszę WPanu, że od czasu, jak używam Pańskiej waty „Salvesol“ w cygarach szklanych, nie doznaję przykrych objawów, które mi dokuczały skutkiem palenia tytoniu. Wobec tego upraszam o nadesłanie mi za pobraniem pocztowem i t. d.
Lwów, 2 maja 1903.
Z wysokim poważaniem
Prof. Dr Antoni Mars.
Oryginalny pakietek „Waty Salvesol“ wystarczy na 200—400 papierosów lub cygar.
1000 tutek ze „Salvesolem“ K 280.
Pakietek waty „Salvesol“ 30 lub 60 hal.
10 Cygar szklanych 1 kor. 20 hal.
Wyroby te poleca: Zakład przemysłowy wyrobów papierowych „Noris“.
2881 6 13
Mr. W. BELDOWSKI, Kraków.

Zmiana mieszkania
Biuro nauczycielskie
H. de TEISSEYRE
po S. p. Anieli Dembowskiej
obecnie
Rynek główny I. 32, Linia C-D
Poszukują posad. Nauczycielka polska z dosk. franc. i muz. wyz. Fröbiana z dosk. poleceniami.
2970 4 6

K 450.000
tytułem głównej wygranej w
13 cięgnięciach do roku 13
daje pięć następujących kuponów:
losu austr. czerwonego krzyża,
losu włoskiego czerwonego krzyża,
losu węgierskiego czerwonego krzyża,
losu Bazylika,
losu serb. państw. (tytoniowego).
Najbliższe cięgnięcie już
dnia 1 sierpnia 1907.
Wszystkie kupony w ilości pięciu razem za
gotówkę K 71-25 lub na
32 raty miesięczne po 2-50 korony.
Po przesłaniu pierwszej raty K 2-50 prze-
kazem otrzymujemy kupujący dokument sprzedaży
stemplowany, wystawiony podług przepisów
ustawy, z seriami i numerami losów, do których
ma wyłączne prawo gry i wszystkie wygrane
ma wyłączną jego własność. 3036 1 5

K. ZIELIŃSKI
OPTYK I MECHANIK, Kraków, A-B 39.
poleca obficie zaopatrzony magazyn wyrobów optycznych i mechanicznych —
oraz pracownię mechaniczną.
Przyjmuje wszelkich systemów maszyny do pisania do naprawy lub czyszczenia,
gramofony i t. p., urząda dzwonki elektryczne i telefony.
Wszelkie zamówienia lub naprawy wykonuje bezzwłocznie; z prowincji wysyła
odwrotną pocztą. 2871 55 0
Posiada własną szlifiernię szkła optycznych, każde zatem zamówienie na oku-
lary lub binokle ze szkłami kombinowanymi, wykonuje w przeciągu 24 godzin
Poleca najnowszego systemu binokle pryzmowe.

Akademia Handlowa w Krakowie,
przyjmuje na rok szkolny 1907/1908 uczniów do
I. wyższej szkoły handlowej (nauka czteroletnia) z ukoń-
czoną IV kl. gimnazjalną, realną lub III kl. wydziałową) o ile
mają w głównych przedmiotach postęp co najmniej „dobry“ i złożą
egzamin wstępny. Przyjęcie z innych szkół zawisło od pozwolenia
Ministerium. Wpisy od 1 do 4 września 1907.
II. na jednoroczny kurs dla abiturientów i abitu-
ryentek szkół średnich po złożeniu egzaminu dojrzałości w gi-
mnazjum lub szkole realnej. (Innych po zezwoleniu Ministerium).
Wpisy od 1 do 20 września 1907.
III. do dwuklasowej szkoły handlowej (nauka całodzienna)
z ukończoną III klasą wydziałową, gimnazjalną lub realną, ewen-
tualnie na podstawie egzaminu wstępnego. — Wpisy od 4 do 6
września 1907.
IV. do uzupełniającej szkoły handlowej (nauka trzylet-
nia po 8 godzin tygodniowo) uczniów i praktykantów handlowych
z ukończoną co najmniej 4 klasą ludową po 6 letniej nauce szkol-
nej lub na podstawie egzaminu wstępnego. Wpisy od 6 do 14
września 1907.
V. W październiku 1907 rozpoczną się wieczorne kursa handlowe
(buchalteria, korespondencja i t. d. dla dorosłych). Wpisy od 20
do 30 września 1907.
Bliższych wyjaśnień udziela, prospektu rozsyła i wcześniejsze
zgłoszenia przyjmuje Dyrekcja wyższej szkoły handlowej w Krakowie.
(Sprawozdania za r. 1907 do nabycia u terycyana). 3001 2 4

Willa mur. o 8 ubik. z werandą, z zabu-
staniem, blisko 4 morg. ogrodu, w tem 1/2 morg.
22-letniego sadu, wszystko ogrodzeniem meta-
lowem otoczone, do tego blisko 3 morg. dobrej
łąki, wraz z inwentarzem, t. j. parą koni, po-
wozem, drugim amerykańskim, sprzętą, z ume-
blowaniem, narzędziami gosp. Willa ta przy-
gosić o 6 km. od stacji kolei, w pięknej
okolicy położona, jest za 22.000 kor. do prze-
dania. Wiadomość w Agencji L. Krassuskiego.
Kraków, Szewska 6, part. Od 1 lipca ul. Szpi-
talna 1. 4. 2733 3 3

Najlepsze higieniczne Towary Gumowe do celów sanitarnych
polecają 66 27 0
REIMISPOŁKA
w Krakowie, Rynek 37, Linia A-B.
Cenniki darmo. — Wysyłka dyskretnie.

Stali zastępcy miejscowi potrzebni wszędzie.
Dom bankowy i kantor wymiany
Mährisch-niederösterreich. Merkur
Berni (Mor.) ul. Nowa 20.

SINGERA maszyny do szycia do różnych celów,
a zatem nie tylko do użytku przemysłowego, lecz także do wszelkich robót
wchodzących w zakres szycia domowego, jedynie u nas nabyć można.

Marxa emalia do podłóg, Bursztynowa glazura do podłóg, Momentowa glazura do podłóg, Marxa emalia biała i kolorowa.
Dająca barwę i połysk za jednym pociągnięciem, z fabryki Laskowa Ludwika Marxa w Wiedniu, w Węgierach i Petersburgu. Prędko schnące, trwałe zapuszczenie, którego dokonanie może każdy, dobre na podłogi, sprzęty kuchenne i na przedmioty domowego gospodarstwa każdego rodzaju z drzewa, blachy, lub żelaza. Wyborne, wyśię dające pociągnięcie ścian w płótkach i kuchniach. 1295 13 18
Składy mają w Krakowie: Fr. Lenert, Reim i Sp., R. Drobner.

Przy kupnie zważać należy na to, aby maszyna nabyta została w naszych składach.
Nasze składy poznać można po znaku znajdującym się obok.
Singer Komp. Tow. akc. maszyn do szycia
Kraków, ul. Szpitalna L. 40.
FILIE:
Kraków, Karłowicza, Wolnica. Chrapanów, Mickiewicza. Tarnów, Wąłowa 23. Rzeszów, Trzeciego Maja 5. Nowy Sącz, Jagiellońska.
Sanok, Jagiellońska obok Kółka roln. Jarosław, Krakowska 30. Tarnobrzeg, Rynek. Łancut, Rynek. 2888 18 0

Lüftingera tepiciel pluskiew
prawnie chroniony, działa natychmiast. Zabija wszelkie robactwo. Cena szarego we fiaskach 40 h, białego nie palniącego 60 h, 1 K 40 h, 2 K 80 h, 4 K, 5 K 60 h. Zażądać tylko jednej fiaski Lüftingera w drogerii **Józefa Hanaka** jako składowe główne w Krakowie, ul. Szewska I. 5. 2826 3 10

JAN INNATOWICZ
::: KRAKÓW, SUKIENICE L. 20. :::

ZEGARY WAHADŁOWE 2'80 Złr.
Z przyrządów do bicia, 70 cm. zł. 3-50
Z białym dzwonem wiezo-
wago zł. 4-50
Z przyrządów maszyno-
wym zł. 5-50
Do naciągania o czterna-
ście dni zł. 6-
100 cm. wysokie zł. 6-50
135 cm. wysokie, 2 cie-
zarki zł. 10-50
135 cm. wysokie, trzy cie-
zarki zł. 17-50
Zegar czarnoleśki z r. 1-
Ukrągły zegar kuchenny
zł. 1-20
Do naciągania co 8 dni zł. 2-50
Zegar z kukłką, i ciężarek zł. 2-50
Wiekzy z 2 ciężarkami zł. 3-50
3-letnie piśm. poręczanie. Zaniestosowane
zwrot pieniędzy. Wysyłka za zaliczką.
Pierwszy wid. wyrób zegarów wahadłowych
Max Böhnelt
zegarmistrz
Wiedeń, IV., Margarethenstrasse 21. Telefon 3523.
Zaś dać mego cennika z 2000 odbitek
za darmo, opłaconego. 138 35 0

POLECA:
Grzebienie rogowe, z kości sto-
niowej i szyldkreto-
we w wielkim wyborze.
Szczotki do włosów, zębów, pa-
znokci, wąsów i sukien
w wielkim wyborze i na różne ceny.
Rozpylacze do perfum szklane
i metalowe.
Kasetki z przyrządami do czyszcze-
nia i pielegnowania pa-
znokci.
Puszki na puder i mydło.
Puszki na szczoteczki do zębów.
Puszki na proszek do zębów.
Golarki porcelanowe i metalowe.
Pędzle do golenia w wielkim wy-
borze i na różne ceny.
Opaski na wąsy.
Lustra toaletowe do podróży i kie-
szonkowe oprawne w nikił,
drzewie i skórze.
Grzebyki, szpilki i przepinki do
fryzur dla Pań.
Łabędziki do pudru z puchu łą-
biedzia i wełniane.
Maszynki i żelazka
do zapiekania włosów.
Gąbki najprzedniejszego gatunku
różnej wielkości i ceny.
Woreczki gutaperkowe do prze-
chowywania gąbek.
Rękawice do mycia i nacierania
ciała.
Kasetki japońskie i chińskie, na
chusteczki, rękawiczki i
dokumenta. 900 10 0

Słynne drzewo leczące z zimnicy Eucalyptus globulus
które kryje w sobie siły przeciw influensie, astmie, dławcowi i gruźlicy, powinno się znajdować
w każdym pokoju mieszkaniowym i szpitalnym. Młode drzewka rosną niezwykle szybko, przetrzy-
mując zimę dobrze, czyszczą powietrze i szkodliwe wyziewy. Suche liście rozprzyskają mole
i inne robactwo. Eucalyptus globulus jest przez swój aromatyczny zapach i niebieskozielone
dojrzałe liście jedną z najpiękniejszych roślin liściastych. 1 drzewko, 30—40 cm. wysokie 70 h.,
5 drzewek w skrzynce poleca
H. Suchant
Wekelsdorf (Czechy).
2666 8 8

PÓŁNOCNO NIEM. LLOYD W BREMIE
(Norddeutscher Lloyd),
GENERALNA AGENTURA DLA GALICJI
we Lwowie, przy ulicy Grodeckiej L. 93.
Regularna bezpośrednia komunikacja przewozowa z Bremen, pospie-
sznymi i pocztowymi parostatkami:
Do Stanów Zjednoczonych Ameryki
(Nowego Jorku, Baltimore, Galveston) Brazylii, Argentyny
(Buenos Aires), Australii, Japonii etc.
Bilety kolejowe do każdej stacji Północnej Ameryki.
Wszelkich wyjaśnień w sprawach podróży udziela i bilety sprzedaje:
Generalna Agentura Półn. niem. Lloyd
we Lwowie, ul. Grodecka L. 93.
Korespondencja w językach: polskim, ruskim i niemieckim.
Kwarantanna dla podróżnych z Galicji już została zniesiona, wobec
czego można do Ameryki zaraz odjeżdżać z Bremy.

Jedynie prawdziwa prob. Seb. Kneippa
woda do włosów z pokrzywy
jest znana w całym świecie jako naj-
lepsza oryginalna wo-
da do włosów z po-
krywy. Wskutek nie-
zrównanego wzma-
eniającego działania
na skórę głowy za-
pobiega wypadaniu
włosów, tworzenia
łupieżu i rozczepia-
nia włosów i wy-
twarza bujny i miękki porost włosów. Tylko
prawdziwa z portretem Kneippa we fiasku, po
1 k., 1 k. 80, 2, 3 i 4. Do pielęgnowania skóry
niezbędne są słynne prob. Kneippa leczące
i toaletowe mydła po 60 h. Składy w Krakowie
mają K. Wisniewski apt., Reim i Sp. hurt.
Zopot i Sp. skład apt. 1793 11 11

Elegancki kuczer faeton
jest do sprzedania lub zamiany na mały
wózek. Zgłoszenia Józef Holzer, Kraków,
ul. Zwirzyńska 25. 3038 2 2

Fabryka oszczędnych ognisk Triumph.
S. Golschmidt & Sohn, Wels, G.
Austr. 35. 1083 19 52

POMPY
wszelkiego rodzaju, do domo-
wych i publicznych celów, dla
rolnictwa, budowni i przemysłu

RURY I WĘŻE
wszelkich rozmiarów. Pompy do
studzien zwykłych i kolegowych

WAGI
najnowszej uleps. konstrukcji
dziesiętne, setne i pomostowe
z drzewa i żelaza, do handlu
przemysłu, fabryk, do rolnictwa
i innych przemysłowych celów
Towarzystwo Komandytowe dla wyrobu pomp i maszyn
W. GARVENS
Zarząd centralny i główne biuro
Wiedeń II., Handelsplatz Nr. 130.
Sprzedaż na miasto i skład próbek
Wiedeń I., Schwarzenbergerstr. Nr. 6.
Katalogi opłacone za darmo.
1863 10 26

Centralne ogrzewanie wszelkich systemów i wentylacje **Wodociągi** dla miast, gmin, folwarków, fabryk, ogrodów, gmachów publicznych, domów prywatnych i t. d. Poszukiwanie i ujmowanie źródeł, wiercenie studzien. Pompy, Łaźnie i Łazienki, Zakłady kąpielowe, projektują i wykonują: **Inż. Leonard Nitsch i S-ka** Kraków, Kolejowa 18. Najlepsze referencje z dotychczas wykonanych robót.

Zdolny

Elektromonter i ślusarz do obsługi motorów i światła elektrycznego, poszukuje posady. Zgłoszenia pod: „Monter“ poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inseratowego. 8060 1 4

Dwóch kamienic

jednej w cenie od 50 do 70000 kor., drugiej od 80 do 120.000 kor. i wyżej, poszukuje do kupienia, natomiast poleca kilka ładnych **majątków** ziemskich do sprzedania. **Edward Lipiner, Kraków**, ul. św. Gertrudy 10. 8059 1 6

W Rytrze

we wili **Łabędziowce** są mieszkania wygodnie i z komfortem urządzone do wynajęcia. Blizsza wiadomość na miejscu. 8065 1 3

Uczeń

z ukończoną III kl. szkół średnich znajduje umieszczenie w handlu **Stefan Porębski** Kraków, Rynek 32. 8062 1 3

PALARNIA KAWY

PALARNIA KAWY poleca czysto i hurtownie wyborowe gatunki **Kawy palonej** najnowszym i najlepszym sposobem za pomocą „porządnego powietrza“ po cenach najniższych.

M. JAWORNICKI
Kraków, Rynek 44
1995 103 0

Do sprzedania lub sparcelowania

w pobliżu Lwowa obszar ziemi bez folwarku około 300 morg, w tem 200 m. roli, 12 m. łąk, reszta las młody. Gleba dobra, okolica ożywiona. Kamień budowlany na miejscu. Kamień wapienny i glina przydatne do prowadzenia wielkiego przedsiębiorstwa. Długów na majątku niema. Może nabyć spółka wiośniarska. Pośrednictwo banków paracelacyjnych wykluczone. Zdolny pośrednik może być pożądanym. Zgłoszenia listowne przyjmie Administracja „N. Reformy“ pod **3068**. 8068 1 4

25 Batorego, I piętro

na prawo są do wynajęcia ładne, umeblowane pokoje z utrzymaniem lub bez. 8027 3 3

Rutynowana**modniarka**

obeznana również ze sprzedażą kapeluszy, znajdzie stałą posadę w handlu

Zimler i Ska

Linia A-B. 8057 1 4

Nie kupować zegarka,

dopóki nie zobaczycie mego wielkiego cennika. Otrzymacie:

złr. 1-50 złr. 3-50

Niklowe zegarki Roskopf złr. 1-50
Srebrny zegarek Roskopf „ 3-
Z podwójnymi kopertami „ 4-
Z trzema srebrnymi kopertami „ 5-
Płaskie zegarki stalowe „ 3-50
Prawdziwy koleżowy Roskopf „ 3-50
Prawdziwy „Omiga“ „ 9-
Srebrne łańcuszki francuskie „ 1-
14 karat. złote zegarki „ 9-
14 karat. złote łańcuszki „ 10-
14 karat. złote pierścionki „ 2-50
Zegary wahadłowe 70 cm. „ 3-50
Zbiorniki dzwonu wieżowego „ 5-
Z przewidywanym muzycznym „ 6-
Zegary z kukułką „ 2-50
Zegary kuchenne 8 dni idące „ 2-50
Budziki z 1 dzwonkiem „ 1-20
Z podw. dzwonkami „ 1-50
Z tarczą świecą „ 1-60
Budzik z przyrząd. do bicia jak dawon wieżowy „ 2-50

3 letnie pisemne poręczenie. Za niestosowne zwrot pieniędzy. 1748 11 0

Wysyła za zaliczką.
Skład zegarów i wyrobów złotych
MAX BÖHNEL
sgdownie zaprzys. taksator.
Wiedeń, IV., Margarethenstrasse 27
Zaświadczyć katalogu z 2000 obiektów, który wysyłam za darmo, opłacony.

Z Drukarni Literackiej w Krakowie, ul. Jagiellońska 10.

Maggi'ego przyprawa

— jest jedynym i powszechnie uznanym środkiem do nadania mdłym zupom, sosom, bigosom, jarzynom i t. d. w jednej chwili zadziwiającego, silnego i przyjemnego smaku.

Kilka kropel wystarczy.

Do nabycia we wszystkich handlach kolonialnych, spożywczych i składach aptecznych 2893
we flaszkach, poczynsz od 50 halerczy.
Oryginalne flaszkę napienia się ponownie najtaniej.

Na sezon podróży:

Flaszki podróżne.
Kubki do podróży papierowe, gumowe i metalowe składane
Necessary podróżne.
Rzemiki podróżne.
Poduszki do wydymania satynowe, pluszowe i skórzane.
Wanny i miednice gumowe podróżne do składania.

Na sezon podróży dla P. T. Artystów i Amatorów sztuk pięknych:

Stalugi polne składane, z siedzeniem, szkiełkow, z pasem do założenia przez ramię.
Parasole polne.
Laski składane do przyczepiania jakiegokolwiek parasola.
Kapelusze białe dla malarzy.

Kasetki kompletne do malowania olejnych i akwarel. — Farby olejne i akwarelowe z różnych fabryk.
Palety z drzewa i porcelanowe.
Pędzle we wszystkich gatunkach.
Werniksy i inne środki do malowania.
Aparaty do wypalania.

Płótna malarskie na miarę i na bleitramach naciągnięte.
Bloki do szkicowania.
Papier. Kartony i deszczółki do malowania.
Wyroby z drzewa jaworowego do pomalowania.

Na sezon kąpielowy:

Czapki i kapelusze do kąpeli.
Pantofelki do kąpeli, Aparaty.
Rękawiczki i gąbki do nacierania ciała.
Wyskok ze szpilek sosnowych.
Pastylki boraksowe perfumowane Dra Sedlitzky'ego do mycia codziennego i kąpeli.
Kule żelazne, sól, siarka do kąpeli.

oraz inne przybory do rysowania i malowania — polecają

Rynek 37, Kraków, Linia A-B. Reim i Spółka, Rynek 37, Kraków, Linia A-B.

Szczotki, Grzebienie, Lustra i różne inne przybory toaletowe. — Plasterki na nagniotki. — Szczoteczki do zębów „Ideal“.

Perfumy, Mydła, Pudry, Wodę kolońską, Przybory do golenia. Środki kosmetyczne. Środki do czyszczenia i konserwowania zębów.

Przybory do turystyki, krzesła polne składane. Kalosze. — Płaszcz gumowe. Środki do czyszczenia płam. 2839 1 0

Pomocnik młody

znajdzie zaraz umieszczenie w handlu korzennym i delikatnym „Pod Palmą“ **Kazimierza Szeissera** w Stanisławowie. Pierwszeństwo mają dobrze obznajomieni buletowcy. 8058 1 3

Poszukuje się

podmajstrzego ciesielskiego

jako spółnika do prowadzenia przedsiębiorstwa ciesielskiego. Grzegorzka 18. **Kraków**. 8018 3 3

Zakopane Pensjonat „Wiosna“

przy ul. Chałubińskiego położony wśród lasu. Ceny 5 do 9 koron. 2940 4 7

Ważne dla P. T. Panów Krawców!

Pierwszy zachodnio-czeski dom rozsyłający sukno. (Das erste westböhische Tuchversandhaus)

Max Wesecky w Pilźnie (Czesklem)

rozpoczyna już wysyłkę swych wspaniałych i obfitych **Zbiórów próbek materij jesiennych i zimowych.** Obejmują one najlepsze i najwspanialsze nowości wszelkich wyrobów berneńskich, fiberzeckich i innych austriackich. 2861 3 4

Osobliwość: Czarny towar.

Interesenci (krawcy męscy) otrzymają taki zbiór opłacony za darmo

Przybory do rybołówstwa

hurtownie i częściowo wyrabia i dostarcza bardzo tanio pierwsza austriacka fabryka wędek **KAROL LEITNER, Waidhofen a. d. Ybbs 7**. Skład angielskich i amerykańskich wyrobów. — Cenniki za darmo. 2742 5 5

P. T.

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić, że z dniem 1-go maja 1907 objąłem handel dotychczas prowadzony pod firmą **Andrzej Schultz** w Krakowie, Rynek główny Nr 32 i takowy nadal pod własną firmą **Stefan Porębski** prowadzić będę. Polecam się łaskawym względem i poparciu **P. T. Publiczności**

Stefan Porębski

Kraków, Rynek gł. 32, dawniej Andrzej Schultz.

W niedzielę i święta handel zamknięty.

10.000 KORON NAGRODY DLA NIEMAJĄCYCH ZAROSTU I ŁYSYCH.

Porost brody i włosów na głowie istotnie w 8 dniach wywołuje **prawdziwie duński „Balsam Mos“**. Starzy i młodzi, mężczyźni i kobiety, używają tylko „Balsamu Mos“ do wywołania porostu brody, brwi i włosów jest bowiem dowiedzioną rzeczą, że „Balsam Mos“ jest jedynym środkiem nowoczesnej wiedzy, który w przeciągu 8 do 14 dni przez działanie na cebulki włosów w ten sposób na nie wpływa, że włosy zaraz zaczynają rość. Rzecz się, że środek ten nie jest szkodliwy.

Jeżeli to nie jest prawda, wypłacimy

10.000 KORON GOTÓWKĄ

każdemu gotowemu, tysemu, lub rzadkie włosy mającemu, który Balsamu Mos przez sześć tygodni używał bezskutecznie.

Uwaga: Jesteśmy jedyną firmą, która daje tego rodzaju poręczenie. Lekarskie opisy i polecenia. Przed nadawaniem ostrzeżenie się usilnie.

W sprawie prób z „Balsamem Mos“ mogę Panom donieść, że z tego balsamu jestem zupełnie zadowolony. Już po ośmiu dniach pojawił się wyraźny porost włosów, a chociaż włosy były jasne i miękkie, były one przecież bardzo mocne. Po dwóch tygodniach przybrała broda powoli pierwotną barwę i dopiero wtenczas ujawniło się nadzwyczaj korzystne działanie Pańskiego balsamu. Dziękując, łączę dla WP. wyrazy poważania **I. C. Dr Tverg, Kopenhaga**.

Paczka Balsamu Mos 5 złr. Opakow. dyskr. Po otrzymaniu należytości lub za zaliczką. Pisać do największego w świecie osobliwego handlu

MOS-MAGASINET, COPENHAGEN 333 DANMARK (Dania).

(Opłata kart koresp. 10. a listów 25 h.)

2890 2 2

Zacherlin

działa znakomicie jako nieprześcigniony „niszczyciel robactwa“.

Kupować atoli „tylko we flaszkach“

wszędzie tam, gdzie są wywieszone plakaty Zacherlina.

2850 1 3

Teatr Rozmaitości w Parku krakowskim

Program ważny od 1—15 lipca:
G. Perla, subretka operetkowa.
Rose und Rosette, akt na podwójnej linie druc.
Almado, ćwiczenia antypodcyjne.
Kithe Seeth, śpiewaczka.
Bron. Bronowski, humorysta.
Japaner Yamamoto Koyuchi, najslawniejsi ekwi-libryści światowi.
Mademoiselle Czita, mistrzyni na skrzypcach.
Les trois Seurs Panaitescu, rumuńska trupa art.

Restauracja renomowana.

Po przedstawieniu koncert orkiestry własnej de godz. 1 w nocy. 2618 67 9

Sordin

prawnie nieszkodliwy, zabezpieczony **PROSZEK** przeciw 2615 8 0

nieprzyjemnej woni potu

Niema sportu bez „**SORDIN**“ **SORDIN** działa natychmiast bez przerwy. Próbkę za darmo we wszystkich składach. — Cena pudełka 1 K 50 hal. Składy w Krakowie: apt. K. Wiszniewskiego, apteka pod złotym tygrysem, apt. F. Gralewskiego i drog. F. Zopotha i Ski, ul. Sienna 12.

Kraków, pl. Matejki 4

vis-à-vis c. k. Dyrekcji kolei państw.

Pierwszorzędnym i na sposób zagraniczny urządzonej **Hotel** wraz z Restauracją.

Kraków, pl. Matejki 4

vis-à-vis c. k. Dyrekcji kolei państw.

Pokoje z wielkim komfortem urządzone. Ceny od 2 koron wwyż. 2956 3 10

Serwisy porcelanowe stołowe

do kawy i herbaty; garnitury do unywalni na sezon po cenach niższych — poleca

WŁ. TOMASZEWSKI

Kraków, Rynek gł. 16. 2716 6 10

Znane**antynikotynowe tutki do papierosów**

w pudełkach z cygar — zawierają bardzo ładną niespodziankę. 8054 1 3

Bank**KOEHLER i JANISZEWSKI**

6 Katowicach, ul. Dyrekcyjna (Direktionstr.) 4,

poleca się Szan. Publiczności do zakupu, sprzedaży i lombardu papierów wartościowych, dyskontu weksli, inkassa czeków, zamiany pieniędzy zagranicznych i do załatwiania wszelkich bankowych czynności. 8020 1 3

Herbata z Brodów!

Herbata z Brodów!

Od dawien dawna z swej dobroci i zapachu znana prawdziwą

Herbatę rosyjską

zbiornu majowego, poleca handel 53 100

W. ADAMOWICZA

w Brodach na pograniczu rosyjskim

1 funt „Familiijnej“ bardzo dobrej złr. 1-40
1 funt „Melange de Moscou“ w oryg. opak., najlepszej 3-50
1 funt „Imperial“ cesarskiej, w oryginalnym opakowaniu 3-50
1 funt „Okruchów“, z najlepszych herbat kwiatowych 1-20
Kawa Ceylon palona gorącym powietrzem 1/2 kg. złr. 0-80 i 1-10
Bulion wołoski 1 kilo złr. 3-20

TOWARZ. AKCYJNE BUDOWY MASZYN

przedtem

BREITFELD, DANEK i Ska PRAGA — KARLIN.

BUDOWA kotłów parowych, maszyn parowych, turbin parowych. BUDOWA aparatów i maszyn dla kopalni, rzeźni, chłodni, cegieli, cukrowni, krochmalni, dla fabryk do wyrobu dekstryny i glukozy, gorzelni, rafineryi spirytusu i aparatów do wyrobu najlepszego spirytusu wprost z zacieru. 1085 19 0

Rządca drukarni L. K. Górski.